

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 99

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54

31 martie 2011

Numărul informării	Cuprins	Pagina
--------------------	---------	--------

I Rezoluții, recomandări și avize

AVIZE

Banca Centrală Europeană

2011/C 99/01

Avizul Băncii Centrale Europene din 16 februarie 2011 cu privire la o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemele de garantare a depozitelor (reformare) și cu privire la o propunere de directivă de modificare a Directivei 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemele de compensare pentru investitori (CON/2011/12) 1

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2011/C 99/02

Rata de schimb a monedei euro 8

2011/C 99/03

Comunicare a Comisiei – Document de orientare privind aplicarea opțională a articolului 10c din Directiva 2003/87/CE 9

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

V Anunțuri

PROCEDURI ADMINISTRATIVE

Comisia Europeană

2011/C 99/04 Apel pentru depunerea de cereri de granturi destinate cercetătorilor în cadrul programului de lucru al Programului european de cercetare metrologică (EMRP) 29

2011/C 99/05 Cerere specifică de propuneri – EAC/16/11 – Carta Universitară Erasmus 2012 30

Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară

2011/C 99/06 Cerere de exprimare a interesului pentru experți științifici care să fie avuți în vedere pentru a deveni membri în grupurile științifice și în Comitetul științific al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (Parma, Italia) 31

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII COMERCIALE COMUNE

Comisia Europeană

2011/C 99/07 Anunț privind măsurile antidumping în vigoare aplicabile importurilor în Uniune de cabluri de oțel originare, *inter alia*, din China, extinse asupra importurilor de cabluri de oțel expediate din Republica Coreea, declarate sau nu ca originare din această țară: modificarea adresei unei societăți exonerate de măsurile extinse 38

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

AVIZE

BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ

AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 16 februarie 2011

cu privire la o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemele de garantare a depozitelor (reformare) și cu privire la o propunere de directivă de modificare a Directivei 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemele de compensare pentru investitori

(CON/2011/12)

(2011/C 99/01)

Introducere și teme juridic

La 22 septembrie 2010, Banca Centrală Europeană (BCE) a primit din partea Consiliului Uniunii Europene o solicitare de emiteră a unui aviz cu privire la o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemele de garantare a depozitelor (reformare) ⁽¹⁾ (denumită în continuare „directiva reformată propusă”). La 30 septembrie 2010, BCE a primit din partea Consiliului o solicitare de emiteră a unui aviz cu privire la o propunere de directivă de modificare a Directivei 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemele de compensare pentru investitori ⁽²⁾ (denumită în continuare „directiva de modificare propusă”).

Competența BCE de a emite un aviz se întemeiază pe articolele 127 alineatul (4) și 282 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, întrucât directiva reformată propusă și directiva de modificare propusă cuprind dispoziții care au incidență asupra contribuției Sistemului European al Băncilor Centrale la buna desfășurare a politicilor referitoare la stabilitatea sistemului financiar, astfel cum este prevăzută la articolul 127 alineatul (5) din Tratat. În conformitate cu articolul 17.5 prima teză din Regulamentul de procedură al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă prezentul aviz.

Observații cu caracter general

1. BCE apreciază faptul că directiva reformată propusă urmărește asigurarea unui cadru cuprinzător mai armonizat pentru sistemele de garantare a depozitelor (SGD). BCE apreciază faptul că directiva reformată propusă va încorpora multe dintre recomandările făcute prin: (a) Avizul BCE CON/2008/70 ⁽³⁾ cu privire la o propunere anterioară de modificare a Directivei 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor ⁽⁴⁾; și (b) contribuția Eurosistemului la consultarea publică de către Comisia Europeană cu privire la revizuirea

⁽¹⁾ COM(2010) 368 final.

⁽²⁾ COM(2010) 371 final.

⁽³⁾ Avizul BCE CON/2008/70 cu privire la modificarea directivei privind sistemele de garantare a depozitelor în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor (JO C 314, 9.12.2008, p. 1).

⁽⁴⁾ JO L 135, 31.5.1994, p. 5. Propunerile de modificare analizate în Avizul CON/2008/70 au fost adoptate ca Directiva 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor (JO L 68, 13.3.2009, p. 3).

Directivei 94/19/CE ⁽⁵⁾. BCE apreciază încorporarea în cadrul directivei reformate propuse a recomandărilor sale privind: (a) armonizarea suplimentară a criteriilor de eligibilitate și a plafoanelor de garantare a depozitelor ⁽⁶⁾; (b) consolidarea cerințelor de informare impuse instituțiilor de credit cu privire la sfera de aplicabilitate a protecției depozitelor asigurate prin SGD corespunzătoare ⁽⁷⁾; și (c) introducerea mecanismelor de finanțare *ex ante* parțială pentru toate SGD ⁽⁸⁾. BCE consideră că aceste elemente ale cadrului de reglementare a SGD sunt esențiale din perspectiva stabilității financiare.

2. BCE remarcă, de asemenea, că Raportul Comisiei Europene care însoțește directiva reformată propusă ⁽⁹⁾ are în vedere dezvoltarea la nivelul Uniunii a unor mecanisme suplimentare pentru coordonarea garantării depozitelor după ce a fost atins nivelul-țintă specificat pentru fondurile acestora. În același timp, Comunicarea recentă a Comisiei cu privire la un cadru al UE pentru gestionarea crizelor din sectorul financiar ⁽¹⁰⁾ se referă la sinergiile care pot fi explorate între SGD și fondurile de soluționare recent înființate pentru instituțiile financiare. Eurosistemul are un interes deosebit în acest domeniu datorită rolului său de asigurare a stabilității financiare și va urmări progresul acestui proiect în cooperare cu Comisia.
3. BCE consideră că directiva de modificare propusă, care actualizează Directiva 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 cu privire la sistemele de compensare pentru investitori ⁽¹¹⁾ va contribui la armonizarea sistemelor de compensare pentru investitori în cadrul Uniunii. În timp ce BCE nu face comentarii detaliate cu privire la acest instrument legislativ, apreciază că este important pentru cadrul de reglementare al Uniunii să continue să se bazeze pe prezumția existenței unor profiluri diferite de risc ale deponenților și investitorilor.

Observații specifice cu privire la SGD

Nivelul de garantare

4. Directiva reformată propusă va solicita tuturor instituțiilor de credit să devină membre ale SGD care oferă garantarea depozitelor în condiții armonizate ⁽¹²⁾ și să fie finanțate în principiu, din contribuții individuale *ex ante* ale membrilor SGD. BCE consideră că aceste mecanisme armonizate sunt necesare pentru a asigura condiții concurențiale echitabile în contextul pieței unice pentru servicii financiare din cadrul Uniunii. Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS) sprijină și el o eventuală participare masivă la SGD ⁽¹³⁾. În același timp, BCE recunoaște funcționarea cu succes și de lungă durată în anumite state membre a sistemelor reciproce voluntare care asigură protecția depozitelor prin alte mecanisme decât cele de garantare predefinită a depozitelor, de exemplu, prin mecanisme de salvare reciprocă. BCE înțelege că prin directiva reformată propusă nu se intenționează să se limiteze capacitatea continuă a sistemelor voluntare și reciproce de a oferi protecție instituțiilor lor membre într-o manieră caracteristică acestor sisteme, ce va fi asigurată în paralel cu garantarea depozitelor oferită clienților unor astfel de instituții membre în conformitate cu directiva reformată propusă. În acest context, BCE apreciază perioada de tranziție de 10 ani pentru atingerea nivelului-țintă de finanțare

⁽⁵⁾ A se vedea „Poziția Eurosistemului cu privire la documentul de consultare transmis de Comisie cu privire la revizuirea Directivei 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemele de garantare a depozitelor”, august 2009 (denumită în continuare „Contribuția Eurosistemului din 2009”), publicată pe website-ul BCE la adresa <http://www.ecb.europa.eu>

⁽⁶⁾ A se vedea p. 4 din Contribuția Eurosistemului din 2009.

⁽⁷⁾ A se vedea p. 7 din Contribuția Eurosistemului din 2009.

⁽⁸⁾ A se vedea p. 12 din Contribuția Eurosistemului din 2009.

⁽⁹⁾ A se vedea Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu „Revizuirea Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor” din 12.7.2010, COM(2010) 369 final, p. 4.

⁽¹⁰⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Centrală Europeană „Un cadru al Uniunii Europene pentru gestionarea crizelor din sectorul bancar”, din 20.10.2010, COM(2010) 579 final (denumită în continuare „Comunicarea cu privire la gestionarea crizelor”, secțiunea 5.2, p. 15; a se vedea, de asemenea, considerentul 22 ultima teză din directiva reformată propusă și secțiunea 7.4, p. 8 a expunerii de motive a directivei reformate propuse.

⁽¹¹⁾ JO L 84, 26.3.1997, p. 22.

⁽¹²⁾ A se vedea articolul 3 alineatul (1) din directiva reformată propusă.

⁽¹³⁾ A se vedea BCBS, „Principii fundamentale pentru sisteme eficiente de asigurare a depozitelor. O propunere de metodologie pentru evaluarea conformității”, document consultativ din 25 noiembrie 2010 emis pentru analiză până la 8 decembrie 2010 (denumit în continuare, „Documentul Consultativ BCBS”), p. 15 („Principiul 8 – Obligația de afiliere”) publicat pe website-ul BCBS la adresa <http://www.bis.org>

ex ante stabilit prin directiva reformată propusă în vederea atenuării presiunii exercitate asupra instituțiilor de credit care anterior nu erau obligate să plătească contribuții către SGD ⁽¹⁴⁾.

5. BCE recomandă ⁽¹⁵⁾ ca excluderea depozitelor deținute de către autoritățile publice de la regimul directivei reformate propuse ar trebui să utilizeze limbajul original mai clar al Directivei 94/19/CE și, deci, să facă referire la „guvern și autoritățile administrative centrale” și la „autorități provinciale, regionale, locale și municipale” ⁽¹⁶⁾.

Perioada de rambursare

6. BCE apreciază principiul de reducere suplimentară a perioadelor de rambursare pentru depozitele garantate ⁽¹⁷⁾. Totuși, se poate dovedi dificilă realizarea reducerii propuse a acestor perioade la 7 zile deoarece aceasta trebuie introdusă la scurt timp după reducerea inițială la 20 de zile lucrătoare, care trebuia să fie implementată de către statele membre până la sfârșitul anului 2010 ⁽¹⁸⁾. BCE recomandă ⁽¹⁹⁾ modificarea directivei reformate propuse în sensul împuternicirii Comisiei: (i) să pregătească un studiu privind implementarea reducerii inițiale la 20 de zile lucrătoare; și (ii) pe baza rezultatelor acestui studiu, să formuleze propuneri cu privire la o posibilă reducere sau posibile reduceri suplimentare ale perioadei de rambursare.

Finanțarea

7. În conformitate cu directiva reformată propusă, un SGD trebuie să obțină finanțare *ex ante* la un nivel definit ca un procent din depozitele eligibile într-o perioadă de tranziție de 10 ani ⁽²⁰⁾. BCE apreciază introducerea unui nivel-țintă explicit al finanțării *ex ante*, care sporește în mod considerabil stabilitatea financiară și condițiile concurențiale echitabile prin transferarea sarcinii finanțării SGD către instituțiile de credit membre, și anume către entitățile care controlează riscurile asigurate de SGD. BCE înțelege că nivelul finanțării *ex ante* face obiectul unei dezbateri desfășurate ca parte a procesului legislativ al Uniunii. BCE recomandă ⁽²¹⁾ ca acest nivel de finanțare *ex ante* să fie definit prin referire la „depozite garantate”, adică depozitele eligibile care nu depășesc plafonul de garantare ⁽²²⁾, considerând că depozitele garantate reflectă cu mai mare precizie nivelul obligațiilor SGD decât depozitele eligibile.
8. În ceea ce privește calcularea contribuțiilor individuale ale membrilor SGD, BCE apreciază în principiu modelul propus al contribuțiilor parțiale în funcție de risc, care cuprinde dispoziții pentru asigurarea comparabilității diverselor clase de active ⁽²³⁾. Acest model, conform recomandărilor Centrului Comun de Cercetare al Comisiei ⁽²⁴⁾, urmărește menținerea unei calcul suficient de simplu pentru a permite comparabilitatea contribuțiilor individuale, în timp ce se aplică un număr de indicatori fundamentali (calculați în funcție de risc) și suplimentari (fără legătură cu riscul) relevanți. BCE recomandă ⁽²⁵⁾ ca directiva reformată propusă să prevadă elemente detaliate ale metodologiei de calcul care să fie specificate ulterior prin standarde tehnice și linii directe dezvoltate de către Autoritatea Bancară Europeană (ABE) pe baza unor date empirice verificate și prin promovarea egalității de tratament.
9. Dacă finanțarea *ex ante* este insuficientă pentru efectuarea rambursării către deponenți, directiva reformată propusă stabilește trei pași de finanțare *ex post* suplimentară. În acest sens, BCE dorește să facă următoarele observații:

⁽¹⁴⁾ A se vedea articolul 20 alineatul (1) al doilea paragraf coroborat cu articolul 9 alineatul (1) al treilea paragraf și articolul 2 alineatul (1) litera (h) din directiva reformată propusă; a se vedea, de asemenea, secțiunea 7.4, p. 7 a expunerii de motive a directivei reformate propuse; a se vedea, de asemenea, considerentul 16 din directiva reformată propusă și secțiunea 7.5, p. 8 a expunerii de motive a directivei reformate propuse.

⁽¹⁵⁾ A se vedea modificarea propusă nr. 2 din anexa la prezentul aviz.

⁽¹⁶⁾ A se vedea punctele 3 și 4 din anexa I la Directiva 94/19/CE.

⁽¹⁷⁾ A se vedea articolul 7 alineatul (1) primul paragraf din directiva reformată propusă.

⁽¹⁸⁾ A se vedea articolul 10 din Directiva 94/19/CE, astfel cum a fost modificat prin articolul 1 alineatul (6) litera (a) coroborat cu articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2009/14/CE.

⁽¹⁹⁾ A se vedea modificarea propusă nr. 3 din anexa la prezentul aviz.

⁽²⁰⁾ A se vedea nota de subsol nr. 14.

⁽²¹⁾ A se vedea modificarea propusă nr. 1 din anexa la prezentul aviz.

⁽²²⁾ Articolul 2 alineatul (1) litera (c) din directiva reformată propusă.

⁽²³⁾ A se vedea articolul 11 și anexele I și II din directiva reformată propusă.

⁽²⁴⁾ Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene (iunie 2009), „Posibile modele de contribuții în funcție de risc la sistemele de garantare a depozitelor din cadrul UE” (*Possible Models for risk-based contributions to EU Deposit Guarantee Schemes*).

⁽²⁵⁾ A se vedea modificarea propusă nr. 4 din anexa la prezentul aviz.

- 9.1. Ca un prim pas, va exista cerința plății de către membrii SGD a unor contribuții extraordinare de până la 0,5 % din valoarea depozitelor eligibile ⁽²⁶⁾. BCE apreciază această soluție, care implică sectorul financiar propriu-zis în îndeplinirea unor cerințe extraordinare, și care astfel limitează stimulentele cu privire la riscul de hazard moral inerente în cadrul mecanismelor SGD și determină o presiune *inter pares* eficientă.
- 9.2. Ca un al doilea pas, poate fi activat un sistem de împrumuturi reciproce care să permită oricărui SGD care funcționează într-un stat membru să acorde unui alt astfel de SGD împrumuturi de până la 0,5 % din depozitele sale eligibile și să primească sumele rambursate cu dobândă în termen de cinci ani ⁽²⁷⁾. BCE observă că activarea unor mecanisme de împrumut transfrontalier între SGD poate duce la situații în care un SGD împrumutător va trebui apoi să își acopere propriile necesități de rambursare sau în care un SGD împrumutat are o arie de funcții mai largă decât SGD împrumutător, de exemplu, are putere de recapitalizare sau de a acorda împrumuturi unei instituții de credit cu probleme din statul său membru. Prin urmare, BCE apreciază limitările introduse prin directiva reformată propusă, inclusiv restricția conform căreia fondurile împrumutate pot fi utilizate numai pentru plata creanțelor deponenților ⁽²⁸⁾. BCE înțelege că la acest stadiu al dezbaterii legislative cu privire la directiva reformată propusă, mecanismele de împrumut dintre SGD se vor stabili pe bază de voluntariat. Alte elemente care ar mai trebui avute în vedere în cadrul reglementării acestei chestiuni includ: (i) condițiile minime pentru activarea mecanismelor de împrumut cu privire la epuizarea altor surse de finanțare de către SGD împrumutător; și (ii) condițiile în care împrumutul poate fi extins, inclusiv garantarea rambursării pentru SGD împrumutător. În același timp, întrebarea dacă SGD ar trebui să își folosească fondurile proprii în scopul gestionării crizelor, în afara limitelor stricte privind rambursarea către deponenți, a declanșat o dezbatere la scară largă ⁽²⁹⁾. BCE consideră că această chestiune ar trebui tratată prin activitatea legislativă inițiată de Comunicarea Comisiei privind gestionarea crizelor.
- 9.3. Ca un al treilea pas, SGD ar trebui să dispună în ultimă instanță de mecanisme alternative de finanțare. Cu toate acestea, BCE consideră că în ceea ce privește posibila implicare a băncii centrale, mecanismele de finanțare pentru SGD trebuie să respecte interdicția finanțării monetare prevăzută în Tratat, în special interdicția ca băncile centrale naționale să acorde credite pe descoperit de cont sau orice alt tip de facilitare de credit în sensul articolului 123 din Tratat, astfel cum este precizată prin legislația secundară a Uniunii și liniile directoare consacrate ale BCE ⁽³⁰⁾.
10. BCE înțelege că se analizează posibilitatea retragerii propunerii originale de a impune limite în ceea ce privește valoarea cumulată a depozitelor și investițiilor unui SGD față de un singur organism ⁽³¹⁾. BCE consideră că orice astfel de limitare potențială a investițiilor trebuie evaluată, printre altele, în contextul impactului pe care acestea îl pot avea asupra piețelor pentru instrumentele claselor de active specifice. În acest sens, pot fi aplicate considerente specifice în legătură cu investițiile SGD în instrumente emise de către entități din sectorul public din cadrul statelor membre.
11. În final, BCE sprijină din perspectiva integrării financiare dispozițiile directivei reformate propuse prin care contribuțiile pentru ultimele șase luni ale instituțiilor de credit care încetează să fie membre ale unui sistem și se alătură unui alt sistem sunt rambursate sau sunt transferate noului sistem ⁽³²⁾. Această dispoziție poate facilita reorganizarea instituțiilor de credit transfrontaliere. Totuși, pentru a evita orice potențial abuz, mecanismul ar trebui limitat la transferul contribuțiilor plătite către noul sistem (excluzând posibilitatea rambursării) și nu ar trebui să includă contribuțiile extraordinare plătite pentru acoperirea resurselor insuficiente inițiale ale SGD ⁽³³⁾.

⁽²⁶⁾ A se vedea articolul 9 alineatul (3) din directiva reformată propusă.

⁽²⁷⁾ A se vedea articolul 10 din directiva reformată propusă.

⁽²⁸⁾ A se vedea articolul 10 alineatul (1) litera (d) din directiva reformată propusă.

⁽²⁹⁾ A se vedea Documentul Consultativ al BCBS, p. 33.

⁽³⁰⁾ A se vedea p. 11 din Contribuția Eurosistemului din 2009.

⁽³¹⁾ Articolul 9 alineatul (2) din directiva reformată propusă.

⁽³²⁾ A se vedea articolul 12 alineatul (3) din directiva reformată propusă.

⁽³³⁾ A se vedea modificarea propusă nr. 5 din anexa la prezentul aviz.

Supravegherea

12. BCE apreciază faptul că supravegherea SGD de către statele membre va fi sporită prin exerciții de simulare a crizelor și că acestea vor face obiectul unor evaluări *inter pares* efectuate de către ABE și Forumul European al Asigurătorilor de Depozite ⁽³⁴⁾. Faptul că ABE va primi informații de la SGD și de la autoritățile competente, în special în ceea ce privește finanțarea SGD și împrumuturile transfrontaliere dintre SGD, poate servi la asigurarea unor condiții concurențiale echitabile și la oferirea de soluții pentru unele dintre preocupările analizate mai sus cu privire la astfel de mecanisme transfrontaliere de împrumut.

Propuneri de redactare

În cazul în care BCE recomandă modificarea directivei reformate propuse, propunerile de redactare specifice însoțite de o explicație în acest sens se regăsesc în anexă.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 16 februarie 2011.

Președintele BCE
Jean-Claude TRICHET

⁽³⁴⁾ A se vedea articolul 3 alineatul (6) din directiva reformată propusă.

ANEXĂ

Propuneri de redactare

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE (1)
Modificările propuse de BCE la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemele de garantare a depozitelor (reformare)	

Modificarea 1

Articolul 2 alineatul (1) litera (h) din directiva reformată propusă

„(h) «nivel-țintă» înseamnă 1,5 % din depozitele eligibile de a căror garantare este responsabil un sistem de garantare a depozitelor;”	„(h) «nivelul-țintă» înseamnă 1,5 % din depozitele eligibile garantate de a căror garantare este responsabil un sistem de garantare a depozitelor;”
---	--

Explicație

Nivelul finanțării ex ante ar trebui definit prin trimitere la „depozitele garantate”, adică depozitele eligibile care nu depășesc plafonul de garantare, având în vedere că depozitele garantate reflectă cu mai mare precizie nivelul obligațiilor SGD decât depozitele eligibile.

Modificarea 2

Articolul 4 alineatul (1) litera (j) din directiva reformată propusă

„(j) depozitele plasate de către autorități,”	„(j) depozitele plasate de către autorități autorități guvern și autorități administrative centrale și de autorități provinciale, regionale, locale și municipale, ”
---	--

Explicație

Excluderea depozitelor plasate de către autorități publice ar trebui formulată utilizând limbajul mai clar folosit inițial în acest sens în Directiva 94/19/CE.

Modificarea 3

Articolul 7 alineatul (1) din directiva reformată propusă

„(1) Sistemele de garantare a depozitelor ar trebui să poată rambursa depozitele indisponibile în termen de șapte zile de la data la care autoritățile competente efectuează o constatare în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (i) sau de la data la care o autoritate judecătorească a pronunțat o hotărâre în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (ii).”	„(1) Sistemele de garantare a depozitelor ar trebui să poată rambursa creanțele deponenților, verificate în mod corespunzător, aferente depozitelor indisponibile în termen de șapte 20 de zile lucrătoare de la data la care autoritățile competente efectuează o constatare în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (i) sau de la data la care o autoritate judecătorească a pronunțat o hotărâre în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (ii). Până la [1 aprilie 2012], Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport, bazat pe o consultare: (a) care analizează implementarea reducerii inițiale la 20 de zile lucrătoare a termenului de rambursare; și (b) care, în temeiul rezultatelor unei astfel de analize, evaluează fezabilitatea oricărei sau unor reduceri suplimentare a (ale) perioadei de rambursare.”
--	---

Explicație

Realizarea reducerii propuse la 7 zile se poate dovedi dificilă deoarece urmează a fi introdusă la scurt timp după reducerea inițială la 20 de zile lucrătoare, pentru care termenul-limită de implementare a fost sfârșitul anului 2010. Directiva reformată propusă ar trebui să includă dispoziții conform cărora Comisia va analiza implementarea reducerii inițiale la 20 de zile lucrătoare și va propune intervalul de timp pentru reducerea sau reducerile suplimentară(e) a (ale) perioadei de rambursare pe baza rezultatelor acestui studiu.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 4	
Articolul 11 alineatele (3)-(5) din directiva reformată propusă	
<p>„(3) Alineatul (2) nu se aplică sistemelor de garantare a depozitelor menționate la articolul 1 alineatul (2).</p> <p>(4) Comisiei îi sunt delegate competențe pentru a preciza elementele definițiilor și metodelor din anexa II partea A. Aceste proiecte de standarde de reglementare se adoptă potrivit articolelor 7-7d din [Regulamentul ABE]. Autoritatea Bancară Europeană poate elabora proiecte de standarde de reglementare pe care le înaintează Comisiei.</p> <p>(5) Până la data de 31 decembrie 2012, Autoritatea Bancară Europeană publică linii directoare cu privire la aplicarea anexei II partea B conform [articolului 8 din Regulamentul ABE].”</p>	<p>„(3) Alineatul (2) nu se aplică sistemelor de garantare a depozitelor menționate la articolul 1 alineatul (23).</p> <p>(4) Comisiei îi sunt delegate competențe pentru a adopta standarde tehnice de reglementare care să precizeze preciza elementele definițiilor lor și metodelor lor pentru calcularea indicatorilor de risc fundamentali din anexa II partea A, Comisiei îi sunt delegate competențe. Aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare se adoptă în conformitate cu articolele 7-7d 10-14 din [Regulamentul ABE] (UE) nr. 1093/2010. Autoritatea Bancară Europeană poate elabora proiecte de standarde de reglementare pe care le înaintează Comisiei.</p> <p>Comisia trebuie să țină cont în special de faptul că metodele de calcul pentru contribuțiile ponderate la risc ar trebui să se bazeze pe date empirice verificate și să promoveze egalitatea de tratament.</p> <p>(5) Până la [31 decembrie 20112] Autoritatea Bancară Europeană (ABE) publică linii directoare cu privire la aplicarea indicatorilor de risc suplimentari din anexa II partea B conform [articolului 8 16 din Regulamentul ABE] (UE) nr. 1093/2010.”</p>

Explicație

Metoda de calcul propusă pentru contribuțiile ponderate la risc către SGD face obiectul unei dezbateri. Desemnarea ABE pentru dezvoltarea de orientări și standarde tehnice în această privință va permite elaborarea unei metode adecvate, bazată pe date tehnice verificate, promovând în același timp egalitatea de tratament.

Modificarea 5

Articolul 12 alineatul (3) din directiva reformată propusă

<p>„(3) Dacă o instituție de credit încetează să mai fie membră a unui sistem și se alătură unui alt sistem, contribuțiile plătite în cele 6 luni care precedă retragerea din sistem îi sunt rambursate sau sunt transferate celui alt sistem. Această dispoziție nu se aplică dacă instituția de credit a fost exclusă dintr-un sistem în conformitate cu articolul 3 alineatul (3).”</p>	<p>„(3) Dacă o instituție de credit încetează să mai fie membră a unui sistem și se alătură unui alt sistem, contribuțiile plătite de o astfel de instituție de credit în cele 6 luni care precedă retragerea din sistem, cu excepția contribuțiilor extraordinare menționate la articolul 9 alineatul (3), sunt rambursate sau transferate celui alt sistem. Această dispoziție nu se aplică dacă instituția de credit a fost exclusă dintr-un sistem în conformitate cu articolul 3 alineatul (3).”</p>
--	--

Explicație

Pentru a evita orice potențial abuz cu privire la această dispoziție, transferul contribuțiilor către un nou sistem nu ar trebui să se refere la contribuțiile extraordinare plătite pentru acoperirea resurselor insuficiente inițiale ale SGD, în timp ce rambursarea contribuțiilor plătite ar trebui exclusă.

⁽¹⁾ Scrisul cu caractere aldine în cuprinsul textului arată unde BCE propune inserarea unui text nou. Pasajele tăiate din cuprinsul textului indică unde BCE propune eliminarea textului.

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

30 martie 2011

(2011/C 99/02)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb
USD dolar american	1,4090	AUD dolar australian	1,3668
JPY yen japonez	117,01	CAD dolar canadian	1,3674
DKK coroana daneză	7,4573	HKD dolar Hong Kong	10,9696
GBP lira sterlină	0,87890	NZD dolar neozeelandez	1,8544
SEK coroana suedeză	8,9185	SGD dolar Singapore	1,7782
CHF franc elvețian	1,2993	KRW won sud-coreean	1 551,03
ISK coroana islandeză		ZAR rand sud-african	9,6264
NOK coroana norvegiană	7,8675	CNY yuan renminbi chinezesc	9,2381
BGN leva bulgărească	1,9558	HRK kuna croată	7,3775
CZK coroana cehă	24,528	IDR rupia indoneziană	12 308,75
HUF forint maghiar	267,10	MYR ringgit Malaiezia	4,2629
LTL litas lituanian	3,4528	PHP peso Filipine	61,119
LVL lats leton	0,7093	RUB rubla rusească	40,2462
PLN zlot polonez	3,9880	THB baht thailandez	42,720
RON leu românesc nou	4,1035	BRL real brazilian	2,3128
TRY lira turcească	2,1920	MXN peso mexican	16,7932
		INR rupie indiană	63,0560

⁽¹⁾ Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

COMUNICARE A COMISIEI

Document de orientare privind aplicarea opțională a articolului 10c din Directiva 2003/87/CE

(2011/C 99/03)

1. INTRODUCERE

- (1) Articolul 10c din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului⁽¹⁾ permite statelor membre ale căror rețele electrice îndeplinesc anumite criterii să prevadă alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii către instalațiile de producție a energiei electrice. Criteriile sunt legate de necesitatea de a moderniza sistemul energetic, iar statele membre care decid să utilizeze această opțiune trebuie să întreprindă în paralel acțiuni prin care să garanteze investiții în sistemul energetic, precum îmbunătățirea infrastructurii, tehnologiile curate etc., de o valoare corespunzătoare valorii cotelor de emisii aferente alocate cu titlu gratuit.
- (2) Trebuie subliniat faptul că nu se solicită statelor membre care îndeplinesc criteriile să utilizeze opțiunea respectivă, acestea putând alege să nu o folosească având în vedere veniturile rezultate din licitații la care ar renunța prin recurgerea la opțiune. Statele membre care aplică opțiunea trebuie însă să respecte dispozițiile articolului 10c din Directiva 2003/87/CE.
- (3) Un sistem de comercializare a emisiilor armonizat este esențial pentru a profita la maximum de beneficiile comercializării emisiilor și a evita distorsionarea concurenței pe piața internă. În acest sens, Directiva 2003/87/CE stabilește licitația ca principiu de bază pentru alocarea cotelor de emisii, deoarece este sistemul cel mai simplu și, în opinia generală, cel mai eficient din punct de vedere economic. De asemenea, licitația asigură condiții echitabile pentru dezvoltarea în continuare a concurenței pe piața internă a energiei electrice.
- (4) Mai mult, Directiva 2003/87/CE prevede explicit că licitarea integrală trebuie să devină regulă în sectorul energetic începând din 2013, având în vedere capacitatea sectorului de a transfera costul de oportunitate al CO₂ consumatorilor în prețul energiei electrice și de a genera astfel profituri suplimentare („windfall profits” – profituri excepționale). Licitarea va elimina aceste profituri suplimentare.
- (5) Articolul 10c din Directiva 2003/87/CE conține dispoziții care constituie o derogare de la o serie de principii fundamentale ale Directivei 2003/87/CE, în special abordarea complet armonizată la nivelul Uniunii a alocării, introducerea din oficiu a licitării ca metodă de alocare și excluderea explicită a alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisii pentru producția de energie electrică. Principiile și normele respective urmăresc să asigure cel mai înalt grad de eficiență economică posibil în schemă. În consecință, implementarea articolului 10c nu ar trebui să afecteze aceste norme generale și obiective ale Directivei 2003/87/CE.
- (6) În acest context și ținând seama și de preocuparea multor state membre în legătură cu eventualele distorsionări ale concurenței rezultate din aplicarea articolului 10c din Directiva 2003/87/CE, Comisia consideră că este necesar să furnizeze orientări cu privire la implementarea articolului 10c, din următoarele motive:
- directiva solicită Comisiei să evalueze cererea fiecărui stat membru care dorește să aplice articolul 10c din Directiva 2003/87/CE. Prin adoptarea acestui document de orientare, Comisia stabilește un cadru transparent pentru evaluare;
 - articolul 10c din Directiva 2003/87/CE reprezintă o derogare de la principiile esențiale ale Directivei 2003/87/CE. Trebuie să se asigure faptul că această derogare este interpretată și aplicată într-un mod care nu subminează obiectivele generale stabilite de directivă;
 - deși articolul 10c alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE solicită Comisiei să furnizeze orientări „pentru a garanta că metodologia de alocare evită denaturarea nejustificată a concurenței și reduce la minimum impactul negativ asupra stimulentei în direcția reducerii emisiilor” printr-o procedură de comitologie, alte elemente legate de metodologia de alocare, precum cantitatea maximă a cotelor de emisii gratuite, definită la articolul 10c alineatul (2), necesită, de asemenea, o interpretare comună;
 - domeniul de aplicare al articolului 10c din Directiva 2003/87/CE privește numai sectorul de producție a energiei electrice. Din acest motiv, este, de asemenea, necesar să se înțeleagă, în mod uniform, ce instalații sunt eligibile pentru a primi cu titlu tranzitoriu cote de emisii gratuite în temeiul acestei dispoziții;
 - o serie de termeni tehnici introduși de articolul 10c din Directiva 2003/87/CE (de exemplu, consumul național final brut, valoarea de piață a cotelor de emisii gratuite) nu sunt definiți în directiva respectivă. Pentru a asigura o aplicare coerentă a acestor dispoziții în statele membre care decid să aplice articolul 10c, este nevoie de orientări clare;
 - unele dispoziții ale articolului 10c din Directiva 2003/87/CE lasă statelor membre o marjă discreționară

(1) JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

în ceea ce privește implementarea lor. Acest lucru este valabil, în special, pentru planul național al fiecărui stat membru și pentru investițiile aferente. Alte dispoziții introduc elemente noi în Directiva 2003/87/CE, care trebuie reconciliate cu abordarea bazată pe piață a schemei. Implementarea articolului 10c nu trebuie nici să contravină obiectivelor Directivei 2003/87/CE și nici să afecteze condițiile echitabile de pe piața internă a Uniunii.

2. NUMĂRUL MAXIM DE COTE ALOCATE TRANZITORIU ȘI CU TITLU GRATUIT LA NIVELUL STATULUI MEMBRU

2.1. Determinarea numărului maxim

- (7) Articolul 10c alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE determină numărul maxim de cote de emisii care pot fi alocate cu titlu gratuit instalațiilor eligibile din statele membre eligibile în 2013. În conformitate cu dispoziția respectivă, acest număr trebuie să scadă în anii următori până la eliminarea totală a alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisii în 2020.
- (8) Atunci când analizează o cerere în conformitate cu articolul 10c alineatul (6), Comisia verifică dacă numărul maxim de cote de emisii pus la dispoziție cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE în 2013 într-un anumit stat membru depășește numărul care rezultă din calculul prevăzut în anexa I, bazat pe articolul 10c alineatul (2).

2.2. Scăderea treptată a alocării cu titlu gratuit

- (9) Articolul 10c alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE prevede în mod clar că „totalul alocărilor tranzitorii cu titlu gratuit [...] va scădea treptat, până la eliminarea totală a alocării gratuite în 2020”. Din acest motiv, este obligatorie existența unei traiectorii credibile și convingătoare de scădere treptată între punctul de pornire al alocării cu titlu gratuit de cote de emisii în 2013 și punctul final al alocării cu titlu gratuit de cote de emisii în 2020.
- (10) Având în vedere mandatul legal de a elimina total, în mod treptat, alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii de la un nivel maxim de 70 % la 0 % în maximum șapte ani, o traiectorie credibilă și convingătoare de scădere treptată conducând la eliminarea totală a alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisii în 2020 presupune o tendință clar descrescătoare, reflectată în etape intermediare între 70 % și 0 %.
- (11) Atunci când evaluează o cerere prezentată în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, Comisia verifică dacă statele membre realizează o tranziție treptată credibilă și convingătoare către licitarea integrală. Întârzierea excesivă a reducerilor ar avea ca rezultat alocarea cu titlu gratuit a unui număr total mai mare de cote de emisii în cursul întregii perioade 2013-

2020 și, în consecință, ar crea distorsiuni necuvenite ale concurenței pe piața Uniunii. Acest fapt nu ar fi compatibil cu articolul 10c alineatul (5) din directivă. Comisia consideră că statele membre dispun de o anumită marjă discreționară în stabilirea unei traiectorii de reducere adecvate. Comisia consideră că nu se produce o distorsionare necuvenită a concurenței și condiția de scădere treptată este îndeplinită dacă un stat membru a prevăzut o traiectorie de reducere fie lineară, fie nelineară, în care scăderea de la un an la altul a cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit, pentru oricare doi ani consecutivi din perioada 2013-2020, se abate cu cel mult 50 % de la scăderea anuală medie necesară în anii rămași pentru a atinge 0 % în 2020.

3. INSTALAȚII ELIGIBILE

3.1. Data-limită

- (12) Pentru a fi eligibile și a beneficia de alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii pentru producția de energie electrică, instalațiile trebuie să fi fost puse în funcțiune până la 31 decembrie 2008. În cererea prezentată în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, statele membre trebuie să demonstreze că instalațiile de pe teritoriul lor, considerate eligibile pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE, îndeplinesc această condiție, prin indicarea emisiilor verificate ale acestor instalații în perioada 2008-2010, inclusiv a numărului permisului și a titularului contului instalației în cauză, înregistrate în CITL. Aceste informații ar trebui, de asemenea, să constituie dovada că instalația este încă activă și nu și-a încetat funcționarea între timp.
- (13) În mod alternativ, instalațiile pot fi, de asemenea, eligibile pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE dacă procesul investițional respectiv a fost „inițiat fizic” înainte de 31 decembrie 2008.
- (14) Aceasta implică faptul că luarea deciziilor respective de construcție a unei noi centrale electrice nu a fost influențată de perspectiva de a primi cote de emisii gratuite pentru noua centrală.
- (15) Având în vedere considerațiile de mai sus, un proces investițional ar trebui considerat ca fiind inițiat fizic cel târziu la 31 decembrie 2008 dacă se poate demonstra că decizia de investiții nu a fost influențată de posibilitatea de a primi cote de emisii alocate cu titlu gratuit. În acest scop, statele membre pot furniza dovezi concrete că:
- lucrările de construcție au început fizic pe teren și au fost vizibile înainte de 31 decembrie 2008; sau
 - înainte de 31 decembrie 2008, a fost semnat un contract pentru construcția centralei electrice respective între un investitor (deseori operatorul centralei) și o întreprindere însărcinată cu lucrările de construcție.

Comisia înțelege că, în contextul dat, lucrările de construcții care au început fizic pot include și lucrările pregătitoare pentru construcția centralei electrice respective, dar sunt întotdeauna întreprinse în baza unei aprobări explicite, dacă este necesar, din partea autorității naționale competente. Statele membre trebuie să prezinte un astfel de document de autorizare relevant, care trebuie să aibă statut juridic și să fie eliberat în conformitate cu legislația națională sau a Uniunii. În lipsa unei cerințe de aprobare explicită a lucrărilor pregătitoare, sunt necesare alte dovezi pentru a se stabili faptul că lucrările de construcții au început fizic.

Lista de mai sus nu trebuie considerată exhaustivă, deoarece statele membre pot avea alte mijloace de a furniza documente care să ateste faptul că o anumită decizie de investiții nu a fost influențată de posibilitatea de a primi cote de emisii alocate cu titlu gratuit.

- (16) Atunci când efectuează evaluarea în conformitate cu articolul 10c alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE, Comisia solicită dovezi clare și concrete ale îndeplinirii acestor condiții. În cererea prezentată în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, statele membre trebuie să includă toate informațiile relevante în acest sens. În caz contrar, Comisia va respinge lista instalațiilor la care se referă cererea.

3.2. Instalații de producție a energiei electrice

- (17) În conformitate cu articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, statele membre pot alocă tranzitoriu și cu titlu gratuit cote de emisii instalațiilor de producție a energiei electrice. Termenul „instalații de producție a energiei electrice” nu este definit de Directiva 2003/87/CE. Ca excepție de la norma generală din Directiva 2003/87/CE, conform căreia nu trebuie alocate cote de emisii cu titlu gratuit pentru producția de energie electrică, termenul trebuie interpretat astfel încât să nu afecteze obiectivele directivei.
- (18) O astfel de abordare este susținută de necesitatea de a împiedica acțiunea efectelor negative decurgând din implementarea articolului 10c din Directiva 2003/87/CE asupra sectorului industrial din statul membru în cauză și asupra pieței întregii Uniuni.
- (19) În vederea definirii domeniului de aplicare a termenului „instalații de producție a energiei electrice”, se face referire la conceptul de „producător de energie electrică” definit la articolul 3 litera (u) din Directiva 2003/87/CE și menționat, de asemenea, la articolul 10c alineatul (2) din directiva respectivă. În conformitate cu acest concept, termenul include toate instalațiile care produc exclusiv energie electrică și instalațiile care produc energie

electrică și căldură⁽¹⁾. Cu toate acestea, nu sunt incluse în această definiție instalațiile care, pe lângă arderea combustibililor, respectiv producția de energie electrică și/sau de căldură, desfășoară și altă activitate menționată în anexa I la Directiva 2003/87/CE.

- (20) Având în vedere considerațiile de mai sus, Comisia consideră că sunt eligibile pentru alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE:
- (a) instalațiile care corespund definiției de producător de energie electrică, prevăzută la articolul 3 litera (u) din Directiva 2003/87/CE; și
 - (b) în cazul instalațiilor care produc energie electrică și căldură, instalațiile la care sunt luate în considerare numai emisiile relevante, care pot fi atribuite producției de energie electrică.

- (21) La evaluarea efectuată în conformitate cu articolul 10c alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE, Comisia va verifica dacă sunt furnizate dovezile necesare pentru garantarea respectării criteriilor de mai sus.

- (22) La determinarea emisiilor care pot fi atribuite energiei electrice în instalațiile care produc atât energie electrică, cât și căldură, statele membre trebuie să asigure compatibilitatea cu măsurile de implementare în temeiul articolului 10a, în special în temeiul articolului 10a alineatul (4), din Directiva 2003/87/CE și să se raporteze la metodologia de alocare prevăzută la articolul 10c alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE.

4. CERINȚE PRIVIND PLANUL NAȚIONAL

4.1. Principii ale planului național

- (23) În conformitate cu articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, statele membre în cauză prezintă Comisiei un plan național de investiții. Comisia recomandă ca planul național să se bazeze pe o serie de principii comune, al căror scop este să asigure implementarea echitabilă și coerentă a obiectivelor care decurg din Directiva 2003/87/CE în general și din articolul 10c în particular.

Principiul 1: Planul național trebuie să identifice investițiile care, direct sau indirect (investiții în rețele și servicii auxiliare), contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod rentabil.

⁽¹⁾ Este important de subliniat că nici instalațiile care din punct de vedere pur juridic ar putea fi considerate producători de energie electrică în conformitate cu articolul 3 litera (u) din Directiva 2003/87/CE nu sunt considerate eligibile pentru alocările cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE dacă desfășoară o altă activitate industrială, chiar dacă această activitate industrială poate să nu se încadreze în domeniul de aplicare al anexei I la Directiva 2003/87/CE, deoarece poate să nu fie menționată în această anexă sau poate să nu depășească pragul stabilit pentru activitatea industrială respectivă în anexa I la Directiva 2003/87/CE.

Principiul 2: Investițiile identificate în planul național trebuie să aibă scopul de a elimina în viitor, atât cât este posibil, situațiile menționate la articolul 10c alineatul (1) literele (a) ⁽¹⁾ și (b) ⁽²⁾, precum și prima condiție menționată la articolul 10c alineatul (1) litera (c) ⁽³⁾ din Directiva 2003/87/CE.

Principiul 3: Investițiile trebuie să fie compatibile între ele și cu alte acte legislative relevante ale Uniunii. Investițiile nu trebuie nici să consolideze pozițiile dominante și nici să distorsioneze în mod necuvenit concurența și comerțul pe piața internă și, dacă este posibil, trebuie să intensifice concurența pe piața internă a energiei electrice.

Principiul 4: Investițiile identificate în planul național trebuie să vină în completarea investițiilor pe care statele membre trebuie să le întreprindă pentru a se conforma altor obiective sau cerințe legale care decurg din legislația Uniunii. De asemenea, nu trebuie să fie vorba despre investiții necesare pentru a răspunde creșterii ofertei și cererii de energie electrică.

Principiul 5: Investițiile identificate în planul național trebuie să contribuie la diversificarea și reducerea intensității carbonului, mixului energetic și a surselor de aprovizionare pentru producția de energie electrică.

Principiul 6: Investițiile trebuie să fie viabile din punct de vedere economic în absența alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE, odată ce alocarea tranzitorie a acestor cote ia sfârșit, cu excepția tehnologiilor emergente specifice predefinite aflate încă în stadiu demonstrativ, enumerate în anexa III.

(24) Investițiile identificate în planul național trebuie, în măsura în care este posibil, să respecte aceste principii. Atunci când în cazul unei anumite investiții nu poate fi asigurată respectarea tuturor principiilor, statul membru în cauză trebuie să prezinte în detaliu motivele respective. În orice caz, astfel de investiții nu trebuie să contravină acestor principii sau să submineze obiectivele subiacente. De asemenea, investițiile nu pot submina obiectivele stabilite în tratate sau în alte acte legislative relevante ale Uniunii.

(25) Atunci când evaluează cererea prezentată în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, Comisia analizează în ce măsură investițiile identificate respectă aceste principii. Dacă informațiile furnizate de statele membre în cererea prezentată în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE nu

sunt suficient de detaliate pentru a permite Comisiei să efectueze o evaluare cuprinzătoare care să conducă la o concluzie bine fundamentată, Comisia poate solicita informații suplimentare. Dacă informațiile suplimentare nu pot fi furnizate în timp util, Comisia va respinge părțile respective din planul național. La evaluarea cererii, Comisia poate lua în considerare, de asemenea, informații și opinii provenite din alte surse.

(26) Pe baza dispozițiilor Directivei 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului ⁽⁴⁾, statele membre trebuie să verifice dacă este necesară o evaluare a efectelor planului național asupra mediului.

(27) Comisia precizează, în plus, că alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii către producătorii de energie electrică și finanțarea investițiilor corespunzătoare solicitată de articolul 10c din Directiva 2003/87/CE nu ar trebui să implice, în principiu, ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. În conformitate cu articolul 108 alineatul (3) din TFUE, statele membre trebuie să notifice Comisiei măsurile care implică ajutoare de stat. După notificare, statele membre nu pot pune în practică măsurile propuse până când această procedură nu a condus la o decizie finală a Comisiei. Comisia intenționează să adopte criteriile de compatibilitate pentru evaluarea acestui tip de ajutoare în viitorul apropiat. O cerere prezentată în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE și orice decizie a Comisiei referitoare la aceasta nu aduc atingere în niciun fel obligațiilor statelor membre de notificare a ajutoarelor de stat în conformitate cu articolul 108 din TFUE, iar statele membre trebuie să planifice orice notificare necesară de ajutoare de stat în consecință. La evaluarea alocării cu titlu gratuit a cotelor, precum și a planurilor naționale în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) din TFUE, Comisia se va asigura că planurile naționale nu produc distorsiuni necuvenite ale concurenței, ținând seama de obiectivul de interes comun urmărit prin articolul 10c din Directiva 2003/87/CE. În special, dacă planul național concentrează ajutoarele asupra unui număr limitat de beneficiari sau dacă acestea sunt susceptibile să consolideze poziția pe piață a beneficiarilor, statele membre trebuie să demonstreze că ajutoarele nu vor distorsiona concurența în mod necuvenit, mai mult decât este strict necesar având în vedere obiectivele generale ale acestei directive.

4.2. Investiții eligibile

(28) Având în vedere titlul și contextul general al articolului 10c din Directiva 2003/87/CE, investițiile eligibile în temeiul acestei dispoziții trebuie să privească sectorul energiei electrice și să fie realizate începând cu 25 iunie 2009. Cu toate acestea, nu sunt excluse, în principiu, investițiile în alte sectoare ale energiei, cu condiția să fie solid justificate pe baza articolului 10c din Directiva 2003/87/CE.

⁽¹⁾ În 2007, lipsa conectării directe sau indirecte la fosta rețea UCTE.

⁽²⁾ În 2007, conectarea la fosta rețea UCTE numai printr-o singură linie cu o capacitate mai mică de 400 MW.

⁽³⁾ În 2006, peste 30 % din energia electrică a fost produsă dintr-un singur combustibil fosil.

⁽⁴⁾ JO L 197, 21.7.2001, p. 30.

- (29) Statele membre se află în cea mai bună poziție pentru a decide ce investiții ar aduce cea mai mare contribuție la modernizarea sectorului lor de producție a energiei electrice și sunt responsabile pentru identificarea investițiilor care îndeplinesc cerințele stabilite de directivă. Statele membre trebuie, de asemenea, să coordoneze rapoartele cu privire la implementarea investițiilor întreprinse în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE la nivel național ⁽¹⁾.
- (30) În planurile lor naționale, statele membre trebuie să întocmească o listă a instalațiilor care întreprind investițiile identificate în planul național și să indice lista investițiilor prevăzute ca rezultat al alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisii. Statele membre trebuie să specifice, de asemenea, în ce măsură vor fi acestea finanțate din câștigurile provenite din cotele de emisii alocate cu titlu gratuit și în ce an al ciclului investițional vor avea loc.
- (31) Investițiile finanțate din câștiguri provenite din alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE pot completa investițiile finanțate parțial din alte surse ale Uniunii [de exemplu, fonduri puse la dispoziție din rezerva instalațiilor nou-întrate în conformitate cu articolul 10a alineatul (8) din Directiva 2003/87/CE, fonduri regionale, TEN-E, Programul european de redresare economică, Programul energetic european pentru redresare, planul SET etc.] dacă îndeplinesc cerințele stabilite de prezentul document și dacă sunt compatibile cu instrumentele sau sursele respective. În aceste cazuri însă, numai partea din investiție care beneficiază de fonduri provenite din alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE este relevantă în sensul articolului 10c din directiva respectivă, cu condiția ca normele Uniunii privind limitele finanțării totale să fie respectate.
- (32) În anexa IV sunt furnizate clarificări suplimentare cu privire la interpretarea dată de Comisie termenilor „infrastructură”, „tehnologii curate”, „diversificarea mixului energetic și a surselor de aprovizionare”, utilizați în articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE.
- (33) În anexa V este prevăzută o listă neexhaustivă a tipurilor de investiții eligibile în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE.
- (34) Deoarece statele membre trebuie să fie în măsură să furnizeze în planurile lor naționale o cifră precisă pentru suma pe care intenționează să o investească în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE, valoarea de piață a cotelor de emisii care urmează să fie alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE trebuie determinată în avans și nu trebuie ajustată ulterior ⁽²⁾.
- (35) Comisia recomandă ca valoarea de piață a cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit să fie calculată cu ajutorul proiecțiilor europene ale carbonului bazate pe modele, cuprinse în Documentul de lucru din 2010 al serviciilor Comisiei care însoțește Comunicarea Comisiei (2010) 265 final ⁽³⁾. Documentul respectiv furnizează proiecții actualizate, care țin seama de noile evoluții înregistrate în Uniune.
- (36) În consecință, valorile anuale prevăzute în anexa VI, care țin seama de legislația actuală și de obiectivele de reducere a emisiilor, trebuie utilizate de către statele membre ca referință pentru determinarea valorii de piață anuale a alocării de cote de emisii cu titlu gratuit, aplicată planurilor lor naționale. Având în vedere normele relevante privind ajutoarele de stat, statele membre pot decide să utilizeze valori mai mari pentru a determina suma care urmează să fie investită: cifrele prevăzute în anexa VI reprezintă numai nivelul minim care trebuie aplicat.
- (37) Cu excepția cazului în care un stat membru poate stabili faptul că acest lucru ar fi imposibil din punct de vedere obiectiv, valoarea investițiilor întreprinse în cadrul articolului 10c din directivă într-un anumit stat membru trebuie să corespundă valorii de piață a cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului respectiv. În cererile prezentate în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, statele membre trebuie să furnizeze dovezile necesare, care să permită Comisiei să efectueze evaluarea în conformitate cu articolul 10c alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE.
- (38) În sensul prezentei Comunicări, determinarea valorii de piață a cotelor gratuite nu ține seama de valorile de piață care urmează să fie determinate în cadrul evaluării ajutoarelor de stat. De asemenea, nu ține seama de evoluția viitoare a prețurilor europene ale carbonului în cursul celei de a treia perioade de comercializare. Directiva prevede o anumită flexibilitate în acest sens, precizând că valoarea investiției trebuie să fie echivalentă „în măsura posibilului” cu valoarea de piață a alocării gratuite. Acest lucru înseamnă că determinarea valorii de piață a cotelor gratuite în scopul punerii în aplicare a articolului 10c trebuie să se bazeze pe o ipoteză *ex ante* credibilă și convingătoare cu privire la evoluția viitoare a prețurilor carbonului, dar nu trebuie să reflecte cu exactitate valorile zilnice ale contractelor *spot*, *futures* și *forwards* de pe piețele europene ale carbonului în perioada 2013-2020.
- (1) A se vedea, de asemenea, capitolul 6 și anexa VII.

4.3. Valoarea de piață

- (34) În conformitate cu articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, valoarea investițiilor identificate în planul național este echivalentă, în măsura posibilului, cu valoarea de piață a cotelor de emisii gratuite. Valoarea de piață a cotelor de emisii trebuie utilizată de către statele membre eligibile ca punct de referință pentru determinarea, în cadrul planurilor lor naționale, a sumei care trebuie investite la nivel național.

(1) A se vedea, de asemenea, capitolul 6 și anexa VII.

(2) În sensul prezentei Comunicări, determinarea valorii de piață a cotelor gratuite nu ține seama de valorile de piață care urmează să fie determinate în cadrul evaluării ajutoarelor de stat. De asemenea, nu ține seama de evoluția viitoare a prețurilor europene ale carbonului în cursul celei de a treia perioade de comercializare. Directiva prevede o anumită flexibilitate în acest sens, precizând că valoarea investiției trebuie să fie echivalentă „în măsura posibilului” cu valoarea de piață a alocării gratuite. Acest lucru înseamnă că determinarea valorii de piață a cotelor gratuite în scopul punerii în aplicare a articolului 10c trebuie să se bazeze pe o ipoteză *ex ante* credibilă și convingătoare cu privire la evoluția viitoare a prețurilor carbonului, dar nu trebuie să reflecte cu exactitate valorile zilnice ale contractelor *spot*, *futures* și *forwards* de pe piețele europene ale carbonului în perioada 2013-2020.

(3) SEC(2010) 650, Document de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Analiză a opțiunilor pentru depășirea obiectivului de reducere cu 20 % a emisiilor de gaze cu efect de seră și evaluare a riscului de relocare a emisiilor de carbon, Informații generale și analiză, partea II.

4.4. Mecanism pentru asigurarea echilibrului dintre valoarea investițiilor și cotele de emisii gratuite

- (39) Directiva 2003/87/CE recunoaște implicit faptul că alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii poate conduce la profituri excepționale, în special dacă operatorii pot transfera clienților lor valoarea financiară a cotelor de emisii. Este cazul producătorilor de energie electrică și acesta reprezintă unul dintre motivele pentru care Directiva 2003/87/CE prevede licitarea ca metodă de alocare din oficiu, cu scopul de a „elimina profiturile excepționale” ⁽¹⁾.
- (40) Prin derogare de la principiul licitării ca metodă de alocare din oficiu, articolul 10c din Directiva 2003/87/CE prevede alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii către producătorii de energie electrică, acceptând astfel implicit apariția profiturilor excepționale. Cu toate acestea, articolul 10c din directiva respectivă urmărește în mod clar ca aceste profituri să fie utilizate pentru modernizarea producției de energie electrică din statul membru în cauză.
- (41) O măsură prevăzută în legislația Uniunii trebuie interpretată în lumina obiectivelor sale. Pe baza dispozițiilor articolului 10c din Directiva 2003/87/CE și având în vedere obiectivul său subsidiar, se poate concluziona că profiturile excepționale obținute de întreprinderile care beneficiază de alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii trebuie utilizate pentru modernizarea producției de energie electrică din statul membru în cauză. Conform aceleiași logici, o utilizare optimă a valorii cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit ar implica faptul că aceste cote de emisii alocate cu titlu gratuit nu sunt utilizate pentru a finanța investițiile pe care întreprinderile respective le-ar fi efectuat pentru a se conforma altor obiective și cerințe legale decurgând din legislația Uniunii. În caz contrar, acestea nu ar constitui decât profiturile suplimentare pe care Directiva 2003/87/CE urmărește să le elimine și, în consecință, ar contraveni obiectivelor directivei. Mai mult, acest fapt ar genera distorsiuni necuvenite ale concurenței, incompatibile cu articolul 10c alineatul (5) din directivă.
- (42) Din aceste motive, un beneficiar de cote de emisii alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE trebuie să utilizeze valoarea cotelor de emisii gratuite efectuând o investiție identificată în planul național prezentat în conformitate cu articolul 10c alineatul (1). Dacă întreprinderile primesc cote de emisii cu titlu gratuit și nu efectuează o astfel de investiție sau dacă primesc mai multe cote de emisii cu titlu gratuit decât este necesar pentru efectuarea investiției (investițiilor) respective, identificate în planul național, trebuie să li se solicite acestora să cedeze valoarea cotelor în exces entității care efectuează investiția.
- (43) Deoarece planul național conceput pentru modernizarea producției de energie electrică din statul membru în cauză poate cuprinde investiții efectuate de întreprinderi

care nu trebuie să se conformeze schemei Uniunii ⁽²⁾, nu toate întreprinderile desemnate pentru a efectua investiții identificate în planul național primesc/ar putea primi cote alocate cu titlu gratuit. Având în vedere dispozițiile articolului 10c alineatele (1) și (4) din Directiva 2003/87/CE, operatorii de transport sau de distribuție în sensul articolului 2 alineatele (4) și (6) din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE ⁽³⁾ sunt operatori de rețea în sensul articolului 10c alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE. Aceste întreprinderi pot să nu fie, în general, implicate în producția de energie electrică sau în aprovizionarea cu energie electrică. Prin urmare, întreprinderile respective nu pot primi cote, dar li se poate solicita, cu toate acestea, să efectueze investiții identificate în planul național.

- (44) În conformitate cu principiul 3 din principiile planului național și cu alineatul (27) din prezentul document de orientare, ori de câte ori investițiile în producția sau în aprovizionarea cu energie electrică, identificate în planul național în conformitate cu articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, conduc la distorsiuni necuvenite ale concurenței sau riscă să consolideze poziții dominante, statele membre trebuie să ia în considerare posibilitatea de a solicita beneficiarilor cotelor de emisii gratuite să asigure fonduri pentru investiții în sisteme de transport și distribuție sau în producția sau aprovizionarea cu energie electrică care nu conduce la astfel de distorsiuni.
- (45) Nu poate fi exclusă nici posibilitatea ca întreprinderilor să li se aloce cu titlu gratuit un număr de cote de emisii cu o valoare mai mică decât ar fi necesar pentru a acoperi o investiție identificată în planul național. În acest caz, ar putea fi oportun să se permită acestor întreprinderi efectuarea investițiilor respective identificate în planul național.
- (46) Din aceste motive, statele membre pot institui, dacă este necesar și oportun, un mecanism pentru efectuarea transferului respectiv de fonduri în cazurile descrise mai sus.
- (47) Un astfel de mecanism trebuie, în orice caz, să răspundă următoarelor cerințe:
- (a) valoarea cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit în cadrul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE trebuie să se reflecte în investițiile identificate în planul național și care trebuie întreprinse pentru ca valoarea investițiilor să fie echivalentă cu valoarea cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit;

⁽¹⁾ A se vedea considerentul 15 din Directiva 2009/29/CE.

⁽²⁾ Articolul 10c alineatul (4) menționează explicit operatorii de rețea, care, în conformitate cu legislația Uniunii privind piața internă a energiei electrice (Directiva 2009/72/CE), nu trebuie să fie în niciun fel implicați în producția de energie electrică. Nici producătorii de energie electrică din surse regenerabile nu primesc cote, dar sunt incluși în sfera de cuprindere a investițiilor, stabilită la articolul 10c alineatul (1).

⁽³⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 55.

- (b) investițiile incluse în planul național și finanțate prin intermediul mecanismului trebuie să respecte normele privind ajutoarele de stat, ⁽¹⁾;
- (c) ajustarea anuală a fondurilor și a investițiilor, inclusiv reportarea anuală a fondurilor sau a investițiilor în anul următor, trebuie permise atât timp cât suma care urmează să fie investită în conformitate cu planul național este egală sau mai mare decât valoarea de piață totală a cotelor de emisii acordate cu titlu gratuit pe parcursul întregii perioade pentru care statul membru a solicitat acordarea derogării în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE (conform, de asemenea, secțiunii 2.2).
- (48) Utilizarea veniturilor pe care statele membre le pot obține din licitații ⁽²⁾, sau a altor venituri de stat, pentru finanțarea investițiilor menționate în planul național va genera profituri excepționale pentru producătorii de energie care primesc cote gratuite în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE. Având în vedere considerentele 15 și 19 din Directiva 2009/29/CE care modifică Directiva 2003/87/CE, precum și articolul 10c alineatul (5) litera (e), împreună cu abordarea generală și obiectivele conținute în directivă care prevăd licitarea ca metodă de alocare din oficiu, Comisia va respinge orice cerere prezentată în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) care urmărește o astfel de direcție.

5. COTE NETRANSFERABILE

- (49) Statele membre care utilizează opțiunea alocării cu titlu gratuit de cote de emisii în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE pot decide ca aceste cote să poată fi utilizate numai pentru restituire de către instalația căreia i-au fost alocate, în anul în care au fost alocate. O întreprindere care primește cote supuse unor astfel de condiții nu ar putea să vândă aceste cote pe piață, să le reporteze în alt an, sau să permită restituirea lor de către o altă instalație (chiar din cadrul aceleiași întreprinderi).
- (50) Un stat membru care introduce astfel de condiții se confruntă cu riscul de a pune în aplicare articolul 10c într-un mod care nu este compatibil cu obiectivele și arhitectura schemei Uniunii, al cărei scop este obținerea reducerii generale a emisiilor în mod rentabil și eficient din punct de vedere economic. Implementarea de către statele membre a Directivei 2003/87/CE într-un mod care contravine chiar obiectivelor sale nu ar fi legală.
- (51) Cotele netransferabile ar elimina stimulentele pentru măsurile de reducere a emisiilor pe care le poate lua titularul acestor cote și care sunt fezabile la costuri mai mici decât prețul în vigoare al cotelor de emisii. Din

punctul de vedere al titularului cotelor netransferabile, întreprinderea acestor măsuri de reducere ar apărea întotdeauna ca fiind mai scumpă decât simpla acoperire a emisiilor cu cote netransferabile.

- (52) Având în vedere aceste considerații, Comisia recomandă cu insistență ca statele membre să nu utilizeze opțiunea alocării cotelor de emisii netransferabile. Dacă însă consideră că această opțiune este totuși necesară, statele membre trebuie să demonstreze că ea este utilizată numai în măsura în care este necesar pentru realizarea unui obiectiv subiacent al articolului 10c, care nu ar putea fi realizat cu mai multă eficacitate prin alte mijloace. Argumentele statelor membre trebuie să ia în considerare în mod convenit stimulentele create pentru reducerea emisiilor și creșterea potențială a costurilor de conformare la ETS, care rezultă din alegerea de a face unele cote netransferabile.
- (53) Având în vedere cele de mai sus și fără a le aduce atingere, Comisia consideră, de asemenea, că cel puțin majoritatea cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c din directivă trebuie să fie transferabile. Comisia recomandă limitarea numărului cotelor netransferabile la un număr care nu depășește emisiile totale provenite din aprovizionarea cu energie electrică a sectoarelor care nu riscă să introducă distorsiuni ale concurenței în sectorul industrial din statul membru în cauză sau din Uniune (de exemplu, acesta ar putea fi cazul sectorului casnic). În temeiul articolului 10c alineatul (5) litera (e) și al articolului 10c alineatul (6), Comisia este nevoită să respingă o cerere care ar crea distorsiuni necuvenite ale concurenței.
- (54) La evaluarea unei cereri prezentate în conformitate cu articolul 10c alineatul (5), Comisia va examina, având în vedere obiectivele Directivei 2003/87/CE în general și obiectivul specific al articolului 10c din Directiva 2003/87/CE în special, dacă numărul de cote de emisii gratuite care sunt făcute netransferabile este justificat, respectiv dacă este necesar și proporționat, precum și dacă acest fapt ar crea distorsiuni necuvenite ale concurenței. Comisia va respinge cererea prezentată în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) dacă constată că aceste condiții nu sunt satisfăcute.

6. MONITORIZARE ȘI APLICARE

6.1. Evaluarea cererii

- (55) În conformitate cu articolul 10c alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE, Comisia va evalua cererea ținând seama de toate elementele relevante, inclusiv de cele enumerate la articolul 10c alineatul (5). Comisia va lua în considerare, de asemenea, obligațiile care decurg din tratate și principiile generale ale legislației Uniunii. În vederea asigurării unui proces de evaluare eficient, cererea trebuie să se bazeze pe modelul prevăzut în anexa VII la prezentul document. Comisia va începe evaluarea cererii numai după ce sunt transmise toate informațiile relevante, inclusiv dovezile necesare în sprijinul acestor informații.

⁽¹⁾ A se vedea alineatul (27).

⁽²⁾ Articolul 10 alineatul (3) solicită numai ca cel puțin 50 % din venituri să fie utilizate în scopuri legate de climă, în timp ce restul de (maximum) 50 % este lăsat integral la latitudinea statelor membre.

- (56) Articolul 10c din Directiva 2003/87/CE a fost introdus pentru a permite modernizarea producției de energie electrică în statele membre eligibile. Din acest motiv, articolul prevede o excepție de la un principiu esențial al directivei. Conform jurisprudenței, interpretarea și aplicarea acestei excepții trebuie limitate la ceea ce este necesar pentru a realiza obiectivul stabilit la articolul 10c, fără a afecta obiectivele generale ale Directivei 2003/87/CE.
- (57) În ceea ce privește valoarea cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit și a legăturii acestora cu valoarea investițiilor solicitate la articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, este important de reținut că aceste cote de emisii alocate cu titlu gratuit ar genera profituri excepționale pentru întreprinderile beneficiare ale cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit dacă valoarea acestor cote de emisii nu ar fi utilizată pentru investiții sau ar fi utilizată pentru investiții care ar fi fost întreprinse pentru conformarea cu alte obiective și cerințe legale decurgând din legislația Uniunii. Într-un astfel de caz, nu s-ar aduce o contribuție corespunzătoare la realizarea obiectivului pentru care a fost acceptată alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c.
- (58) Mai mult, este important de reținut că avantajele care decurg din alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE pot provoca distorsiuni necuvenite ale concurenței, neconforme cu articolul 10c alineatul (5) litera (e), dacă aceste cote nu sunt utilizate în scopul pentru care urmează să fie alocate.
- (59) Din aceste motive, în cadrul evaluării, Comisia va verifica, cu atenție deosebită, dacă valoarea cotelor de emisii gratuite acordate instalațiilor eligibile în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE este utilizată pentru investițiile efectuate de aceste instalații, sau, în cazul în care nu aceasta este situația, dacă valoarea cotelor de emisii gratuite este pusă la dispoziția instalațiilor/operatorilor sau a întreprinderilor care nu au primit cote de emisii, sau nu au primit suficiente cote de emisii pentru a acoperi investițiile respective identificate în planul național.
- (60) Din motive de transparență și pentru a permite o evaluare bine întemeiată a cererii de către Comisie, statele membre trebuie să publice cererea înainte de a o prezenta Comisiei, pentru a-i da acesteia posibilitatea de a lua în considerare informații și opinii provenind din alte surse. Orice cerere prezentată de un stat membru trebuie considerată informație despre mediu, fiind supusă cerințelor stabilite de Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ și de Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la

Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului ⁽²⁾. Statele membre vor trebui, de asemenea, să verifice dacă este necesară o evaluare de mediu a planului lor național pe baza dispozițiilor Directivei 2001/42/CE.

6.2. Dispoziții de monitorizare și de aplicare în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE

- (61) Statele membre trebuie să stabilească dispoziții de monitorizare și de aplicare clare și eficiente privind investițiile prevăzute în planul lor național, pentru a asigura executarea corectă a acestor investiții. În conformitate cu articolul 10c alineatul (5) litera (d) din Directiva 2003/87/CE, aceste dispoziții trebuie expuse în mod detaliat în cererea pentru alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii.
- (62) Monitorizarea și asigurarea executării investițiilor identificate în planul național este responsabilitatea statelor membre. Atunci când evaluează, în conformitate cu articolul 10c alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE, o cerere a unui stat membru pentru alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii, Comisia verifică, cu atenție deosebită, dacă statul membru prevede dispoziții de monitorizare și de aplicare clare și eficiente pentru implementarea planului național, inclusiv un mecanism pentru monitorizarea îndeaproape și asigurarea efectivă a executării investițiilor identificate în planul său național. În acest scop, statele membre trebuie să se asigure că sunt în vigoare actele cu putere de lege și actele administrative care sunt necesare pentru a supune investițiile unei examinări detaliate de către autoritățile naționale competente, identificate în mod clar în cerere.
- (63) Elementele enumerate în continuare sunt importante în acest sens:
- dispozițiile trebuie să definească o serie de indicatori de conformitate (a se vedea exemplele din anexa VIII), care să fie utilizați de către autoritățile naționale competente pentru a evalua evoluția investițiilor și compatibilitatea acestora cu cerințele stabilite de Directiva 2003/87/CE și de prezentul document de orientare;
 - trebuie prevăzută o supraveghere pe teren, pentru a putea verifica implementarea pe teren a investițiilor. Aceasta trebuie să includă controale la fața locului și o verificare anuală independentă, efectuată pentru fiecare investiție de către auditori externi. Auditorii trebuie să emită un document oficial, care să certifice natura fiecărei investiții și suma exactă cheltuită anual. Aceste documente trebuie, de asemenea, să ateste veridicitatea cheltuielilor declarate;

⁽¹⁾ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

⁽²⁾ JO L 264, 25.9.2006, p. 13.

- dispozițiile trebuie să instituie o evaluare cantitativă și calitativă a investițiilor efectuată de un terț, care să furnizeze dovezi întemeiate și independente că investițiile sunt conforme cu Directiva 2003/87/CE, cu prezentul document de orientare și cu planul național;
 - dacă întreprinderile nu își respectă obligațiile de a investi (sau nu contribuie la investiții prin transferul valorii cotelor de emisii gratuite neinvestite către mecanismul pentru asigurarea echilibrului dintre valoarea investițiilor și cotele de emisii gratuite), statele membre trebuie să instituie penalități și măsuri corective în vederea restabilirii echilibrului dintre valoarea cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE și valoarea investițiilor identificate în planul național. Aceste măsuri trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive și trebuie să includă:
 - obligația de a rambursa cotele de emisii alocate cu titlu gratuit (a căror valoare este determinată în conformitate cu valoarea de piață la momentul rambursării) până la concurența valorii investiției lipsă constatate;
 - confiscarea automată a cotelor de la întreprinderile care nu își respectă obligațiile ce le revin în temeiul planului național respectiv și al prezentului document de orientare, inclusiv reconversia cotelor de emisii gratuite în cote care urmează să fie licitate de statul membru în cauză;
 - penalități financiare disuasive, de natură punitivă;
 - trebuie să fie posibilă reportarea unei părți a investițiilor prevăzute pentru o instalație de la un an la anul următor, pentru o valoare echivalentă cu investițiile lipsă constatate în anul respectiv. Responsabilitatea de a garanta că în perioada la care se referă cererea sunt investite fonduri în valoare adecvată revine statului membru.
- (64) Rezultatele procesului de monitorizare și de aplicare, însoțite de dovezi întemeiate, trebuie incluse în fiecare an în rapoartele anuale pe care statele membre trebuie să le prezinte Comisiei în conformitate cu articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE. La aceste rapoarte trebuie anexate, în special, copii ale documentelor de certificare ale auditorului extern (semnate și purtând ștampile oficiale), însoțite de o traducere oficială în limba engleză (dacă nu sunt deja redactate în această limbă). Statele membre pot decide să facă publice rapoartele anuale ale operatorilor.

6.3. Rapoartele anuale prezentate în conformitate cu articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE

- (65) Rapoartele anuale ale statelor membre privind investițiile în modernizarea producției de energie electrică în conformitate cu articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE trebuie transmise Comisiei în fiecare an până la 31 ianuarie, începând din 2014. În aceste rapoarte trebuie analizate natura și valoarea investițiilor întreprinse în cursul anului precedent⁽¹⁾.

- (66) Rapoartele anuale trebuie să confirme, pe baza unor dovezi întemeiate, că investițiile sunt realizate pe teren și că respectă cerințele stabilite de Directiva 2003/87/CE și de prezentul document de orientare și, în special, că acestea contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

- (67) Rapoartele trebuie să demonstreze, de asemenea, coerența dintre suma anuală investită și valoarea totală a investițiilor prevăzute pentru întreaga perioadă la care se referă cererea, stabilită în planul național al statului membru ținând seama de valoarea de piață a cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit, definită în prezentul document de orientare. Nu este necesar ca investițiile să corespundă anual valorii de piață determinate a cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit. Totuși, orice discrepanță dintre valoarea cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit și valoarea investițiilor trebuie remediată în anul următor celui în care apare, pentru a menține o traiectorie credibilă a investițiilor pe parcursul perioadei la care se referă cererea, ținând seama de numărul descrescător de cote de emisii care pot fi alocate cu titlu gratuit.

- (68) În conformitate cu articolul 10c alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE, rapoartele anuale trebuie să se bazeze pe rapoartele furnizate statelor membre la fiecare 12 luni de către operatori cu privire la implementarea investițiilor lor stabilite în planul național. Rapoartele trebuie, de asemenea, să se bazeze pe surse suplimentare de informații, în special pe date oficiale și verificate independent. În rapoarte trebuie indicate sursele de date și trebuie să se facă trimitere la documentele justificative.

- (69) Rapoartele anuale ale statelor membre către Comisie trebuie puse la dispoziție în mod transparent. În conformitate cu articolul 10c alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE, rapoartele anuale ale statelor membre către Comisie trebuie făcute publice. În orice caz, caracterul confidențial al informațiilor comerciale sensibile trebuie avut în vedere.

- (70) La evaluarea efectuată în conformitate cu articolul 10c alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE, Comisia va verifica, pe baza dovezilor furnizate, dacă rapoartele anuale sunt corecte. Dacă nu sunt furnizate toate dovezile relevante, Comisia poate solicita informații suplimentare.

⁽¹⁾ Primul raport anual transmis în 2014 poate acoperi investițiile efectuate în perioada 25 iunie 2009-31 decembrie 2013.

(71) Dacă un stat membru nu furnizează în rapoartele sale anuale dovezi suficiente că investițiile identificate în planul național sunt efectuate în conformitate cu programarea și cu valoarea cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit, stabilită în planul național, și exceptând cazul în care:

- statul membru în cauză poate prezenta, în rapoartele sale anuale, o justificare solidă a lipsei investițiilor într-un an dat; sau
- statul membru în cauză poate furniza dovezi că au fost aplicate măsurile corective prevăzute în cererea sa în conformitate cu articolul 10c alineatul (5) litera (d); sau
- raportul anual din anul următor furnizează dovezi ale faptului că lipsa investițiilor constatată în anul precedent a fost remediată,

Comisia consideră că au fost încălcate condițiile stabilite în mod inerent la articolul 10c din Directiva 2003/87/CE cu

privire la alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii și la investițiile solicitate de articolul 10c alineatul (1). Deoarece aceste condiții sunt cruciale pentru realizarea obiectivelor subiacente ale articolului 10c, o lipsă a investițiilor conduce la câștiguri suplimentare ale întreprinderii în cauză și nu contribuie la realizarea obiectivelor subiacente ale Directivei 2003/87/CE și, în special, ale articolului 10c. În consecință, acest fapt poate conduce la aplicarea ilegală a Directivei 2003/87/CE, contravenind chiar obiectivelor sale. De asemenea, acest fapt poate suscita preocupări serioase ale Comisiei în legătură cu normele privind ajutoarele de stat. Dacă este necesar, Comisia poate iniția o investigație în temeiul articolului 108 alineatul (2) din TFUE și/sau proceduri în încălcare. O procedură în temeiul articolului 108 alineatul (2) din TFUE poate avea ca rezultat suspendarea alocării cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE a unui număr de cote de emisii corespunzător valorii investiției nerealizate. Dacă situația nu este remediată, statul membru în cauză trebuie să scoată în ultimă instanță la licitație numărul corespunzător de cote în conformitate cu regulamentul adoptat în temeiul articolului 10 alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE.

ANEXA I

Determinarea numărului maxim de cote gratuite

Pentru a defini cantitatea cotelor de emisii care pot fi alocate cu titlu gratuit în 2013 și în anii următori de către un stat membru eligibil pentru depunerea unei cereri în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE, trebuie parcurse următoarele etape:

- determinarea mediei emisiilor anuale ale tuturor instalațiilor eligibile în perioada 2005-2007;
- determinarea raportului dintre media anuală a consumului național final brut (*Gross Final National Consumption – GFNC*) în perioada 2005-2007 și media anuală a producției totale brute de energie electrică (*Total Gross Electricity Production – TGEP*) în perioada 2005-2007. Cifra care rezultă (în procente) indică partea din emisii care corespunde $GFNC_{05-07}$;
- media emisiilor anuale din perioada 2005-2007 [a se vedea litera (a)] trebuie înmulțită cu partea din emisii care corespunde $GFNC_{05-07}$ [a se vedea litera (b)];
- rezultatul reflectă cantitatea cotelor necesare pentru a acoperi 100 % din emisiile provenite din producția de energie electrică corespunzătoare GFNC. Acest rezultat trebuie înmulțit cu o variabilă, care nu trebuie să depășească 0,7 (70 %) în 2013, trebuie să scadă în fiecare an după 2013 și trebuie să fie 0 (0 %) în 2020, pentru a obține cantitatea maximă a cotelor de emisii care pot fi alocate tranzitoriu și cu titlu gratuit, permisă de Directiva 2003/87/CE în 2013 și în anii următori.

Formula următoare determină cantitatea maximă a cotelor de emisii care pot fi alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c alineatul (2):

$$TQFA_x = (GFNC_{05-07}/TGEP_{05-07}) \times AAQE^{EI}_{05-07} \times a_x$$

Prescurtare	Explicație
$TQFA_x$	Cantitatea totală a cotelor de emisii care pot fi alocate cu titlu gratuit în anul x, unde x reprezintă fiecare an din perioada 2013-2020
x	Variabilă reprezentând fiecare an din perioada 2013-2020
$GFNC_{05-07}$	Media anuală a consumului național final brut în perioada 2005-2007
$TGEP_{05-07}$	Media anuală a producției totale brute de energie electrică în perioada 2005-2007 (codul Eurostat 107000 din cadrul codului de produs 6000 „energie electrică”)
$AAQE^{EI}_{05-07}$	Cantitatea anuală medie a emisiilor provenite de la instalațiile eligibile în perioada 2005-2007
a_x	Variabilă reprezentând partea din media emisiilor anuale verificate în perioada 2005-2007 care corespunde consumului național final brut al statului membru în cauză. Valoarea variabilei nu trebuie să depășească 0,7 (70 %) în 2013 (a_{2013}), trebuie să scadă în fiecare an după 2013 și trebuie să fie 0 (0 %) în 2020.

Pentru a efectua calculul, statele membre trebuie să identifice instalațiile eligibile pentru alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE. În cazul instalațiilor care produc nu numai energie electrică, ci și căldură, trebuie luate în considerare numai emisiile care pot fi atribuite producției de energie electrică.

În anexa II sunt furnizate clarificări suplimentare cu privire la conceptul de „consum național final brut”, precum și formula de calcul a acestuia.

Cantitatea totală a cotelor care rezultă din formula de mai sus reprezintă numărul maxim de cote care pot fi alocate cu titlu gratuit la nivel național în anul x.

ANEXA II

Consumul național final brut și formula de calcul

Conceptul de „consum național final brut (GFNC) de energie electrică” este elementul esențial pentru determinarea numărului maxim de cote de emisii gratuite în conformitate cu articolul 10c alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE. Acest concept nu corespunde însă unui termen statistic definit sau utilizat de Eurostat și, prin urmare, trebuie interpretat în contextul articolului 10c.

Având în vedere dispozițiile articolului 10c din directivă, consumul național final brut trebuie să înglobeze cantitatea de energie electrică furnizată la domiciliul consumatorului final, respectiv consumul total de energie electrică al tuturor consumatorilor domestici dintr-o țară dată, inclusiv partea din producția totală de energie electrică necesară pentru a produce, a transporta și a distribui energia electrică consumată în final.

În cazul exporturilor și importurilor de energie electrică, se consideră că numai importurile care depășesc exporturile (importuri nete) au importanță în termeni de GFNC într-un stat membru dat. Deoarece producătorii de energie electrică dintr-un stat membru nu trebuie să primească cote de emisii gratuite pentru energia electrică consumată dar nu și produsă în statul membru respectiv, la determinarea GFNC, importurile nete trebuie excluse.

Consumul național final brut se referă numai la energia electrică, nu și la altă formă de energie. Din motive de transparență, acesta trebuie să se bazeze pe date publice și pe concepte statistice universal recunoscute, furnizate și utilizate de Eurostat. Formula de calcul a GFNC este următoarea:

$$GFNC = FEC - M_{NET} + \left\{ \frac{(FEC - M_{NET})}{(TGEP + M_{NET})} \times TDL \right\} + \left\{ \frac{(FEC - M_{NET})}{TGEP} \times C_{EG} \right\}$$

	Concepte statistice	Codul Eurostat din cadrul codului de produs 6000 „energie electrică”
GFNC	Consumul național final brut de energie electrică	Nu se aplică
FEC	Consumul final de energie (în termeni de energie electrică)	101700
M _{NET}	Importurile nete de energie electrică	100600
TGEP	Producția totală brută de energie electrică	107000
TDL	Pierderile de transport și de distribuție	101400
C _{EG}	Consumul de energie electrică al sectorului energetic	101301

În formulă trebuie introduse valorile medii anuale în perioada 2005-2007 corespunzătoare conceptelor statistice din tabel. Rezultatul calculului este GFNC₀₅₋₀₇, utilizat în anexa I.

ANEXA III

Tehnologii emergente specifice predefinite, aflate în stadiu demonstrativ

A. CATEGORII DE PROIECTE

I. Categoriile de proiecte demonstrative CSC [cu praguri minime de capacitate ⁽¹⁾]:

- producția de energie electrică: precombustie 250 MW;
- producția de energie electrică: postcombustie 250 MW;
- producția de energie electrică: oxicomustibil 250 MW;

II. Categoriile de proiecte demonstrative ESR inovatoare (cu praguri minime de dimensiune):

- Subcategoriile de proiecte privind bioenergia
 - Transformarea lignocelulozei în vectori bioenergetici intermediari solizi, lichizi sau sub formă de nămol, prin piroliză, cu o capacitate de 40 kt/an (kilotone pe an) de produs final;
 - Transformarea lignocelulozei în vectori bioenergetici intermediari solizi, lichizi sau sub formă de nămol, prin calcinare, cu o capacitate de 40 kt/an (kilotone pe an) de produs final;
 - Transformarea lignocelulozei în gaz natural sintetic sau în gaz de sinteză și/sau în energie prin gazeificare, cu o capacitate de 40 M Nm³/an (milioane normal metri cubi pe an) de produs final sau 100 GWh/an energie electrică;
 - Transformarea lignocelulozei în biocombustibili sau biolichide și/sau energie, inclusiv prin gazeificare cu încălzire directă, cu o capacitate de 15 M l/an (milioane litri pe an) de produs final sau 100 GWh/an energie electrică. Producerea de gaz natural sintetic este exclusă din cadrul acestei subcategorii.
 - Transformarea materiei prime lignocelulozice, precum leșia neagră și/sau produsele de piroliză sau torefiere, prin gazeificare cu flux antrenat, în orice biocombustibili, cu o capacitate de 40 M l/an (milioane litri pe an) de produs final;
 - Transformarea lignocelulozei în energie electrică cu un randament de 48 % bazat pe o putere calorifică inferioară (50 % umiditate), cu o capacitate de 40 MWe sau mai mare;
 - Transformarea lignocelulozei în etanol și alcoolii superiori prin procese chimice și biologice, cu o capacitate de 40 M l/an (milioane litri pe an) de produs final;
 - Transformarea lignocelulozei și/sau a deșeurilor menajere în biogaz, biocombustibili sau biolichide prin procese chimice sau biologice, cu o capacitate de 6 M Nm³/an (milioane normal metri cubi pe an) de metan, sau de 10 M l/an (milioane litri pe an) de produs final;
 - Transformarea algelor și/sau a microorganismelor în biocarburanți sau biolichide prin procese chimice și/sau biologice, cu o capacitate de 40 M l/an (milioane litri pe an) de produs final;

Notă: În cazul biocarburanților și biolichidelor, trebuie îndeplinite criteriile de durabilitate prevăzute de Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile ⁽²⁾. Biocarburanții și biolichidele sunt definite în directiva sus-menționată.

- Subcategoriile de proiecte privind concentrarea energiei solare
 - Jgheab parabolic sau sistem de tip Fresnel cu săruri topite sau alt fluid de transfer termic ecologic, cu putere nominală de 30 MW;
 - Jgheab parabolic sau sistem de tip Fresnel bazat pe generarea directă de abur, cu putere nominală de 30 MW. Temperatura aburului generat direct la ieșirea din câmpul solar trebuie să fie de peste 500 °C;
 - Sistem de turnuri cu ciclu de abur supraîncălzit (fie cu mai multe turnuri, fie o combinație de concentratoare liniare – turnuri), cu putere nominală de 50 MW;
 - Sistem de turnuri cu aer presurizat cu o temperatură de peste 750 °C și turbină de gaz hibridă cu componentă solară, cu putere nominală de 30 MW;

⁽¹⁾ Pragurile energetice ale CSC se exprimă ca producție brută de energie electrică înainte de captare.

⁽²⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 16.

- Centrale electrice de mari dimensiuni cu oglinzi parabolice Stirling, cu o eficiență de transformare a energiei solare în energie electrică de peste 20 % și cu putere nominală de cel puțin 25 MW;

Notă: Soluțiile de răcire uscată, hibridizare și stocare (avansată) a căldurii pot fi incluse în instalațiile demonstrative.

- Subcategoriile de proiecte privind energia fotovoltaică

- Centrale fotovoltaice de mari dimensiuni cu concentratoare, cu putere nominală de 20 MW;
- Centrale fotovoltaice de mari dimensiuni cu celule multijonctiune cu peliculă subțire de siliciu, cu putere nominală de 40 MW;
- Centrale fotovoltaice de mari dimensiuni pe bază de CIGS (cupru-indiu-galiu-selenit), cu putere nominală de 40 MW;

- Subcategoriile de proiecte privind energia geotermică

- Sisteme geotermice ameliorate în câmpuri de stres tensional, cu putere nominală de 5 Mwe;
- Sisteme geotermice ameliorate în câmpuri de stres compresional, cu putere nominală de 5 Mwe;
- Sisteme geotermice ameliorate în zone cu roci granitice și sedimentare compacte de adâncime și alte structuri cristaline, cu putere nominală de 5 Mwe;
- Sisteme geotermice ameliorate în calcar de adâncime, cu putere nominală de 5 Mwe;

Notă: Aplicațiile de cogenerare cu aceleași praguri pentru energia electrică sunt eligibile numai în ceea ce privește producția de energie electrică

- Subcategoriile de proiecte privind energia eoliană

- Instalații eoliene offshore (dimensiunea minimă a turbinelor – 6 MW) cu putere nominală de 40 MW;
- Instalații eoliene offshore (dimensiunea minimă a turbinelor – 8 MW) cu putere nominală de 40 MW;
- Instalații eoliene offshore (dimensiunea minimă a turbinelor – 10 MW) cu putere nominală de 40 MW;
- Sisteme eoliene offshore plutitoare, cu putere nominală de 25 MW;
- Turbine eoliene terestre optimizate pentru terenuri complexe (de exemplu, terenuri împădurite, zone montane), cu putere nominală de 25 MW;
- Turbine eoliene terestre optimizate pentru climă rece (compatibile cu temperaturi sub – 30 °C și condiții severe de îngheț), cu putere nominală de 25 MW;

- Subcategoriile de proiecte privind energia oceanică

- Dispozitive pentru energia valurilor, cu putere nominală de 5 MW;
- Dispozitive pentru energia maremotrice, cu putere nominală de 5 MW;
- Conversia energiei termice a oceanelor (*Ocean thermal energy conversion* — OTEC), cu putere nominală de 10 MW;

- Subcategoriile de proiecte privind hidroenergia

- Producția de energie electrică cu generatoare supraconductoare de temperatură înaltă (HTS): 20 MW;

- Subcategoriile de proiecte privind administrarea energiei din surse regenerabile distribuite (rețele inteligente – „smart grids”)

- Administrarea și optimizarea energiei din surse regenerabile pentru producători de energie distribuită mici și mijlocii din mediul rural, cu producția de energie predominant din surse solare: 20 MW în rețea de joasă tensiune (JT) + 50 MW în rețea de medie tensiune (MT);

-
- Administrarea și optimizarea energiei din surse regenerabile pentru producători de energie distribuită mici și mijlocii din mediul rural, cu producția de energie predominant din surse eoliene: 20 MW în rețea JT + 50 MW în rețea MT;
 - Administrarea și optimizarea energiei din surse regenerabile pentru producători de energie distribuită mici și mijlocii din mediul urban: 20 MW în rețea JT + 50 MW în rețea MT;

Notă: Utilizarea de sarcini active (încălzitoare electrice/pompe de căldură etc.) nu este exclusă.

ANEXA IV

Infrastructură, tehnologii curate, diversificarea mixului energetic și a surselor de aprovizionare cu energie

Din contextul în care se utilizează noțiunea de „infrastructură” în legislația relevantă a Uniunii ⁽¹⁾, rezultă cu claritate că termenul de „infrastructură” include toate instalațiile aferente rețelilor, care sunt necesare pentru asigurarea transportului (transmisiei și distribuției) energiei electrice. Acest lucru nu exclude însă faptul că noțiunea de „infrastructură” poate fi, de asemenea, concepută astfel încât să includă centralele electrice.

Deși nu există o definiție a „tehnologiilor curate”, în sensul prezentului document de orientare, Comisia utilizează termenul pentru a se referi la tehnologiile de producție a energiei electrice care generează emisii de carbon relativ mai scăzute sau asigură un nivel mai ridicat de protecție a mediului, inclusiv la energia din surse regenerabile.

În opinia Comisiei, creșterea ponderii surselor de energie regenerabilă în aprovizionarea cu energie primară și în producția de energie electrică va contribui întotdeauna la diversificarea mixului energetic și a surselor de aprovizionare cu energie, deoarece aprovizionarea cu energie va fi mai echilibrată și mai puțin dependentă de importurile de combustibili fosili.

Declinul producției indigene de energie conduce la creșterea inevitabilă a dependenței de importul de energie ⁽²⁾. De exemplu, se estimează că importurile de gaze ale Uniunii vor crește de la 61 % în prezent, la 73 % în 2020. Deși acest lucru este considerat ca reprezentând un echilibru rezonabil la nivelul Uniunii, o serie de state membre, eligibile în temeiul articolului 10c, se bazează în proporție de 100 %, pentru necesitățile lor în materie de gaze, pe un singur furnizor. În astfel de cazuri, investițiile destinate diversificării aprovizionării cu gaze a acestor state membre ar putea contribui în mod considerabil la diversificarea mixului energetic și la consolidarea securității aprovizionării lor. Astfel de investiții ar trebui să fie compatibile cu obiectivul de a reduce intensitatea carbonului în aprovizionarea cu energie a acestor state membre, ceea ce reprezintă, de asemenea, un mod de a consolida securitatea aprovizionării și, în același timp, de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră.

⁽¹⁾ Directiva 2003/54/CE privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE, Directiva 2009/72/CE privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE, Regulamentul (CE) nr. 714/2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1228/2003 și Directiva 2009/28/CE privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE.

⁽²⁾ A se vedea Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – A doua revizuire strategică a politicii energetice – Un plan de acțiune al UE pentru securitate și solidaritate în domeniul energiei, COM(2008) 781.

ANEXA V

Tipuri de investiții eligibile

Tipurile de investiții eligibile în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE sunt următoarele:

Tipuri de investiții	
A	Post-echiparea infrastructurii
B	Modernizarea infrastructurii
C	Tehnologii curate
D	Diversificarea mixului energetic
E	Diversificarea surselor de aprovizionare

Următoarele investiții reprezintă exemple de investiții eligibile în temeiul articolului 10c:

- (a) modernizarea producției de energie electrică în vederea creșterii eficienței sale și a reducerii emisiilor de CO₂ (ameliorarea raportului dintre consumul brut și cel net de energie electrică, respectiv creșterea ponderii consumului net în consumul brut și reducerea emisiilor de CO₂ per MW_e);
- (b) reducerea emisiilor de CO₂ prin post-echiparea centralelor electrice pe cărbune (tehnologii de ultimă oră);
- (c) producerea energiei electrice din surse regenerabile (depășind obiectivul stabilit în Directiva ESR), incluzând cerințele corespunzătoare privind rețelele;
- (d) înlocuirea capacităților de producție cu emisii mari de CO₂ cu capacități de producție cu emisii mai mici de CO₂;
- (e) captarea și stocarea carbonului;
- (f) rețelele inteligente;
- (g) cogenerarea, incluzând cerințele corespunzătoare privind rețelele.

Lista este neexhaustivă. Toate proiectele eligibile trebuie evaluate din punctul de vedere al compatibilității cu normele privind ajutoarele de stat, dacă implică astfel de ajutoare.

ANEXA VI

Proiecțiile prețurilor carbonului bazate pe modele în cea de a treia perioadă de comercializare

Proiecțiile prețului carbonului (media anuală în EUR/tonă de CO ₂)	2010-2014	2015-2019
în EUR 2008	14,5	20,0
în EUR 2005	13,6	18,7

Aceste valori derivă din scenariul de bază definit în Documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește Comunicarea Comisiei intitulată „Analiză a opțiunilor pentru depășirea obiectivului de reducere cu 20 % a emisiilor de gaze cu efect de seră și evaluare a riscului de relocare a emisiilor de carbon”, Informații generale și analiză, partea II, SEC(2010) 650.

ANEXA VII

Model pentru cererea prezentată în temeiul articolului 10c alineatul (5)

La prezentarea, în temeiul articolului 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE, a cererii lor pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii, statele membre trebuie să utilizeze următorul model și să specifice următoarele informații:

A. Eligibilitatea statului membru

Dovezi ale faptului că cel puțin una dintre condițiile stabilite la articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE este îndeplinită

B. Eligibilitatea instalațiilor avute în vedere pentru alocarea tranzitorie a cotelor de emisii gratuite, numărul maxim de cote de emisii gratuite și numărul de cote de emisii gratuite alocate acestor instalații, inclusiv cotele netransferabile

1. Lista instalațiilor considerate eligibile pentru alocarea tranzitorie a cotelor de emisii gratuite în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE
2. Numărul maxim de cote de emisii gratuite în 2013 și în anii următori
3. Alocarea tranzitorie a cotelor de emisii gratuite per instalație
 - 3.1. Numărul de cote de emisii gratuite, pe baza emisiilor verificate din perioada 2005-2007
 - 3.2. Numărul de cote de emisii gratuite, pe baza criteriilor de referință
 - 3.3. Informații detaliate privind numărul de cote de emisii făcute netransferabile și alocate instalațiilor eligibile

C. Planul național și investițiile menționate în planul național, eligibilitatea acestor investiții, echilibrul dintre valoarea de piață a cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit și valoarea investițiilor

Planul național stabilește strategia statului membru respectiv cu privire la modernizarea producției de energie electrică în cursul perioadei de alocare tranzitorie a cotelor de emisii gratuite. Acest plan identifică investițiile prevăzute în acest scop, precum și rolul tipurilor de investiții în realizarea obiectivului. De asemenea, planul național atribuie executarea fiecărei investiții pe care o prevede unui anumit an, ținând seama de scăderea numărului de cote de emisii gratuite pe parcursul întregii perioade de alocare tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii.

Pentru fiecare investiție inclusă în planul național, statele membre trebuie să specifice:

- întreprinderea care efectuează investiția;
- tipul de investiție în conformitate cu anexa V;
- valoarea investiției;
- numărul și valoarea de piață a cotelor de emisii alocate cu titlu gratuit întreprinderii pentru investiția în cauză; și
- principiile cărora li se conformează investiția, inclusiv informațiile necesare pentru a evalua această conformitate.

Atunci când utilizează un mecanism pentru asigurarea faptului că valoarea cotelor de emisii gratuite alocate în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE corespunde valorii investițiilor identificate în planul național, statele membre trebuie să specifice abordarea generală folosită, temeiul juridic și detaliile operaționale ale acestui mecanism. De asemenea, statele membre trebuie să prevadă dispoziții legale care să asigure faptul că informațiile privind fluxurile financiare nete din cadrul acestui mecanism vor fi puse la dispoziție în rapoartele care trebuie prezentate Comisiei în conformitate cu articolul 10c alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE.

D. Dispozițiile de monitorizare și de aplicare cu privire la investițiile prevăzute în conformitate cu planul național

Statele membre trebuie să furnizeze următoarele informații detaliate:

- o descriere a dispozițiilor de monitorizare și de aplicare stabilite în statul membru în cauză, care conțin indicatori de conformitate, dispoziții privind vizitele pe teren și verificarea independentă a investițiilor; și
- dispozițiile de asigurare a respectării obligațiilor întreprinderilor de a executa investițiile identificate în planul național, inclusiv sancțiunile în caz de nerespectare.

E. Transparența și consultarea publică

Statele membre trebuie să prezinte un rezumat al procedurii de elaborare a cererii și a planului, precum și modul în care publicul a fost informat și implicat.

ANEXA VIII

Exemple de indicatori de conformitate

Dispozițiile de monitorizare și de aplicare trebuie să conțină indicatori de conformitate, utilizați pentru a demonstra că investițiile se conformează principiilor stabilite în prezentul document de orientare, în special referitori la cerințele privind planurile naționale.

Exemple de indicatori de conformitate (lista este neexhaustivă):

- (a) comparația factorului de emisie al tehnologiei adoptate de fiecare instalație ca urmare a investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c din Directiva 2003/87/CE cu factorul de emisie al tehnologiei utilizate înainte de post-echipare/modernizare;
 - (b) comparația factorului de emisie al tehnologiei adoptate de fiecare instalație ca urmare a investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c cu factorul de emisie al celei mai bune tehnologii disponibile la nivelul Uniunii, ținând seama de combustibilul utilizat;
 - (c) scăderea estimată și efectivă a emisiilor totale de gaze cu efect de seră generate de producția națională de energie electrică, în urma investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c (comparată cu scenariul *status quo*);
 - (d) scăderea estimată și efectivă a ponderii combustibilului fosil dominant în producția națională de energie electrică, în urma investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c;
 - (e) câștigurile de eficiență, estimate și efective, în procesul de producție al energiei electrice/în rețelele de distribuție (în MWh economisiți) obținute ca urmare a investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c și reducerea aferentă a emisiilor de CO₂;
 - (f) creșterea estimată și efectivă a ponderii combustibililor care nu emit CO₂ sau emit mai puțin CO₂ în mixul energetic național ca urmare a investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c;
 - (g) capacitățile instalate (în MW), aflate în funcțiune în decembrie 2008, care vor fi înlocuite cu capacități noi cu emisii mai mici de carbon, finanțate datorită investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c;
 - (h) partea reprezentată de capacitățile instalate, aflate în funcțiune în decembrie 2008 și înlocuite cu capacități noi cu emisii mai mici de carbon, finanțate datorită investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c, în totalul capacităților instalate, aflate în funcțiune în decembrie 2008;
 - (i) capacitățile instalate (în MW) de energie regenerabilă, estimate a fi puse în funcțiune ca urmare a investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c;
 - (j) partea fondurilor provenind din aplicarea articolului 10c în proiectul total de investiții;
 - (k) pentru investițiile care primesc fonduri din alte surse ale Uniunii și/sau din alte surse publice și private, partea fiecărei surse de finanțare a Uniunii și a altor fonduri publice și private în proiectul total de investiții;
 - (l) performanța financiară estimată a investițiilor efectuate în temeiul articolului 10c (respectiv, rata de rentabilitate financiară, raportul costuri/beneficii etc.).
-

V

(Anunțuri)

PROCEDURI ADMINISTRATIVE

COMISIA EUROPEANĂ

Apel pentru depunerea de cereri de granturi destinate cercetătorilor în cadrul programului de lucru al Programului european de cercetare metrologică (EMRP)

(2011/C 99/04)

Se notifică prin prezenta lansarea unui apel pentru depunerea de cereri de granturi destinate cercetătorilor în cadrul programului de lucru al Programului european de cercetare metrologică.

Persoanele interesate sunt invitate să depună cereri începând cu data de 31 martie 2011, pentru:

- a treia etapă a apelului din partea Consorțiilor Proiectelor comune de cercetare (JRP) pentru Granturi de excelență destinate cercetătorilor (REG) și Granturi de mobilitate destinate cercetătorilor (RMG)

Oportunitățile de granturi EMRP destinate cercetătorilor sunt legate de Proiectele comune de cercetare (JRP) finanțate în temeiul:

- Apelului EMRP 2009 – Energie
- Apelului EMRP 2010 – Industrie și mediu

Termenul-limită este **6 mai 2011**.

Informațiile privind procedurile apelului și documentația referitoare la apel sunt disponibile pe următorul site web:

<http://www.emrponline.eu/adverts>

CERERE SPECIFICĂ DE PROPUNERI – EAC/16/11**Carta Universitară Erasmus 2012**

(2011/C 99/05)

1. Obiective și descriere

Carta Universitară Erasmus oferă cadrul general pentru activitățile de cooperare europene pe care le poate desfășura o instituție de învățământ superior în cadrul programului Erasmus ca parte a Programului de învățare de-a lungul vieții (*Lifelong Learning Programme* – LLP). Carta Universitară Erasmus trebuie să fie acordată ca o condiție preliminară pentru ca instituțiile de învățământ superior să organizeze programe de mobilitate pentru studenți, cadre didactice și alte tipuri de personal, să realizeze cursuri de limbi străine intensive și programe intensive în cadrul programului Erasmus, să prezinte candidaturi pentru proiecte multilaterale, rețele și măsuri adiacente, precum și să organizeze vizite pregătitoare. Carta Universitară Erasmus se bazează pe decizia LLP⁽¹⁾ care acoperă perioada 2007-2013. Obiectivele specifice ale LLP sunt enumerate la articolul 1 alineatul (3) din decizie.

2. Candidați eligibili

Carta Universitară Erasmus se aplică tuturor instituțiilor de învățământ superior definite la articolul 2 alineatul (10) din decizia menționată.

Candidații trebuie să fie stabiliți în una dintre următoarele țări:

- cele 27 de state membre ale Uniunii Europene;
- țările AELS: Islanda, Liechtenstein, Norvegia, Elveția;
- țările candidate: Turcia, Croația.

3. Termenul-limită de depunere a candidaturilor

Termenul-limită de depunere a candidaturilor pentru Carta Universitară Erasmus este **25 mai 2011**.

4. Informații complete

Informațiile referitoare la programul Erasmus și la Carta Universitară Erasmus pot fi consultate la următoarea adresă de internet:

<http://ec.europa.eu/llp>

Candidaturile trebuie prezentate în conformitate cu orientările puse la dispoziție de Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură la adresa:

http://eacea.ec.europa.eu/llp/index_en.htm

⁽¹⁾ Decizia nr. 1720/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2006 de stabilire a unui program de acțiune în domeniul învățării continue. A se vedea <http://eur-lex.europa.eu/lex/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2006:327:0045:0068:EN:PDF>

AUTORITATEA EUROPEANĂ PENTRU SIGURANȚA ALIMENTARĂ

Cerere de exprimare a interesului pentru experți științifici care să fie avuți în vedere pentru a deveni membri în grupurile științifice și în Comitetul științific al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (Parma, Italia)

(2011/C 99/06)

- Grupul științific pentru sănătatea și bunăstarea animalelor (AHAW);
- Grupul pentru aditivi alimentari și surse nutritive adăugate în alimente (ANS);
- Grupul pentru pericole biologice (BIOHAZ);
- Grupul științific pentru materiale care intră în contact cu produsele alimentare, enzimele, aromele și mijloacele auxiliare de prelucrare (CEF);
- Grupul pentru contaminanți din lanțul alimentar (CONTAM);
- Grupul științific pentru aditivii și produsele sau substanțele utilizate în hrana animalelor (FEEDAP);
- Grupul pentru organisme modificate genetic (GMO);
- Grupul pentru produse dietetice, nutriție și alergii (NDA);
- Grupul pentru sănătatea plantelor (PLH);
- Grupul pentru produsele fitosanitare și reziduurile acestora (PPR);
- Comitetul științific (CS)

Ref.: EFSA/E/2011/001

1. Obiectul cererii

Prezenta cerere se adresează oamenilor de știință care doresc să fie avuți în vedere pentru a deveni membri ai Comitetului științific (CS) al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) sau ai unuia dintre grupurile științifice ale EFSA în domenii precum: sănătatea și bunăstarea animalelor (AHAW), aditivi alimentari și surse nutritive adăugate în alimente (ANS), pericole biologice (BIOHAZ), materiale care intră în contact cu produsele alimentare, enzimele, aromele și mijloacele auxiliare de prelucrare (CEF), contaminanți din lanțul alimentar (CONTAM), aditivi și produse sau substanțe utilizate în hrana animalelor (FEEDAP), organisme modificate genetic (GMO), produse dietetice, nutriție și alergii (NDA), sănătatea plantelor (PLH) sau produse fitosanitare și reziduurile acestora (PPR).

Membrii actuali ai Comitetului științific și a opt dintre grupurile științifice (toate, cu excepția ANS și CEF) dețin un mandat de trei ani care va expira la jumătatea anului 2012. Noii membri vor fi numiți pentru următorul mandat de trei ani, care începe din semestrul al doilea al anului 2012 și expiră în semestrul al doilea al anului 2015.

Pentru membrii grupurilor științifice ANS și CEF, mandatul de trei ani care începe la jumătatea anului 2011 va expira la jumătatea anului 2014. Noii membri care urmează să ocupe posturile vacante în aceste grupuri pot fi selectați din lista de rezervă întocmită în urma prezentei cereri. Aceeași listă de rezervă poate servi la numirea noilor membri ai Grupurilor științifice ANS și CEF pentru următorul mandat de trei ani, care începe din al doilea semestru al anului 2014 și expiră în al doilea semestru al anului 2017.

Experții înscriși pe listele de rezervă existente, și anume, pe listele întocmite în urma următoarelor cereri de exprimare a interesului: EFSA/E/2009/001 („lista de rezervă 2009”) și EFSA/E/2010/001 și EFSA/E/2010/002 luate împreună („lista de rezervă 2011”), trebuie să depună o nouă candidatură în cadrul noii proceduri de cerere de exprimare a interesului dacă doresc să fie avuți în vedere pentru a deveni membri ai Comitetului științific sau ai grupurilor științifice în 2012 sau dacă doresc să fie înscriși pe lista de rezervă 2012.

Lista de rezervă 2009 și lista de rezervă 2011 vor fi închise imediat după întocmirea listei de rezervă 2012.

2. Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară

Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) joacă un rol esențial în evaluarea riscurilor în Uniunea Europeană (UE) în ceea ce privește siguranța alimentară și a hranei pentru animale. În strânsă colaborare cu autoritățile naționale și în consultare deschisă cu părțile interesate, EFSA furnizează consultanță științifică independentă și comunicare clară privind riscurile existente și emergente pe baza celor mai recente metode și date științifice disponibile. Consultanța științifică a EFSA sprijină politicile și deciziile administratorilor riscurilor din instituțiile europene și din statele membre ale UE.

EFSA reunește cei mai buni experți de care dispune Europa în ceea ce privește evaluarea riscurilor în domeniul siguranței alimentare și al siguranței hranei pentru animale, care acționează în mod independent pentru o organizație autonomă și independentă, cu scopul de a furniza instituțiilor europene și statelor membre consultanță științifică la cel mai înalt nivel.

Autoritatea este dedicată valorilor esențiale de excelență științifică, deschidere, transparență, independență și receptivitate. Lucrând în mod independent, deschis și transparent, EFSA furnizează cea mai bună consultanță științifică posibilă, contribuind, astfel, la consolidarea sistemului european de siguranță alimentară și de siguranță a hranei pentru animale.

Pentru mai multe informații privind EFSA, consultați Regulamentul său de instituire:
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2002R0178:20090807:RO:PDF>

3. Grupurile științifice ale EFSA și Comitetul științific

Comitetul științific și grupurile științifice răspund de formularea avizelor științifice ale autorității și a altor avize, în funcție de necesități, fiecare acționând în sfera proprie de competență. Acestea formulează avize și recomandări științifice pentru administratorii riscurilor, ceea ce contribuie la crearea unei baze solide pentru elaborarea politicilor și legislației europene, sprijinind administratorii riscurilor în luarea deciziilor.

Grupurile științifice sunt formate în mod normal din douăzeci și unu (21) de experți științifici independenți. Comitetul științific este compus din președinții fiecărui grup științific și alți șase (6) experți științifici.

Membrii Comitetului științific și ai grupurilor științifice sunt numiți pentru un mandat de trei ani, care poate fi reînnoit de două ori și trebuie să participe și să contribuie activ la toate întrunirile grupului în care se adoptă avize, declarații sau documente de orientare.

Aceste avize științifice, declarații și documente de orientare sunt publicate în *EFSA Journal*, publicație lunară menționată în bazele de date bibliografice relevante pentru activitatea EFSA.

Candidații sunt invitați să consulte anexa I publicată pe site-ul EFSA pentru o prezentare detaliată a competențelor Comitetului științific și grupurilor științifice.

Candidaților li se recomandă să studieze cu atenție anexa I în momentul formulării candidaturii. În contextul evaluării îndeplinirii criteriilor de selecție (a se vedea secțiunea 5 de mai jos), se va acorda atenția necesară compatibilității între profilurile candidaților și domeniul de competență al Comitetului științific sau al grupurilor științifice.

Pentru mai multe informații privind selecția membrilor Comitetului științific și ai grupurilor științifice, consultați „Decision of the Executive Director concerning the selection of members of the Scientific Committee, Scientific Panels and external experts” (Decizia directorului executiv privind selecția membrilor Comitetului științific, ai grupurilor științifice, precum și a experților externi):

<http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/expertselection.pdf>

Pentru mai multe informații privind înființarea și activitatea grupurilor științifice și a grupurilor de lucru ale acestora, consultați „Decision of the Management Board concerning the establishment and operations of the Scientific Committee, Scientific Panels and of their Working Groups” (Decizia Consiliului de administrație privind înființarea și activitatea Comitetului științific, a grupurilor științifice și a grupurilor de lucru ale acestora):

<http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/paneloperation.pdf>

4. Rolul membrilor grupurilor științifice ale EFSA și ai Comitetului științific

Membrii Comitetului științific și ai grupurilor științifice sunt oameni de știință cu experiență, independenți, selectați și numiți în conformitate cu reglementările EFSA și cu Regulamentul de instituire al acestora.

Pe durata mandatului lor, membrilor Comitetului științific și ai grupurilor științifice li se va solicita să îndeplinească următoarele sarcini:

- participarea la discutarea, formularea și adoptarea avizelor științifice ale grupului științific și/sau Comitetului științific și ale grupurilor de lucru ale acestora;
- acordarea de consultanță științifică în probleme ce țin de competența grupului științific și/sau a Comitetului științific;
- acordarea de consultanță în ceea ce privește desfășurarea și organizarea activităților științifice ale grupului științific și/sau Comitetului științific.

Membrii Comitetului științific și ai grupurilor științifice pot fi aleși președinți, vicepreședinți și raportori ai Comitetului științific, ai grupurilor științifice și ai grupurilor de lucru ale acestora, conform deciziei Consiliului de administrație al EFSA ⁽¹⁾ privind înființarea și activitatea Comitetului științific și a grupurilor.

Condiții generale:

Membrii unui grup științific și ai Comitetului științific vor avea obligația de a participa la reuniunile de două zile organizate, de regulă, la Parma, în Italia. Frecvența acestor reuniuni va fi de 6 până la 10 ori pe an.

În plus, membrii grupurilor științifice și ai Comitetului științific trebuie să participe, după caz, la o serie de reuniuni ale grupurilor de lucru, stabilite fie de grupurile științifice, fie de Comitetul științific. Aceste reuniuni sunt, de regulă, organizate de 6 până la 13 ori pe an.

Participarea la reuniunile grupurilor științifice, ale Comitetului științific și ale grupurilor de lucru ale acestora presupune o anumită muncă de pregătire, inclusiv citirea prealabilă și redactarea de documente. Reuniunile și majoritatea documentelor sunt în limba engleză.

Candidații sunt invitați să își exprime angajamentul că, în cazul numirii, vor participa la activitățile Comitetului științific sau ale grupurilor științifice.

⁽¹⁾ Pentru mai multe informații, consultați: <http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/paneloperation.pdf>

EFSA va suporta, în conformitate cu reglementările sale financiare, cheltuielile de deplasare, diurna și cheltuielile de cazare ale membrilor. Se va plăti o indemnizație specială pentru fiecare zi completă de participare la reuniune ⁽¹⁾.

5. Procedura de selecție

Candidații trebuie să menționeze în formularul de candidatură cel mult trei (3) grupuri științifice preferate și/sau Comitetul științific pentru care doresc să își depună candidatura, în ordinea preferințelor.

Membrii care tocmai au încheiat trei mandate consecutive în Comitetul științific pot candida pentru a deveni membri ai unui grup științific. În mod similar, membrii care tocmai au încheiat trei mandate consecutive în cadrul unui grup științific pot candida pentru a deveni membri ai Comitetului științific sau ai unui alt grup științific.

Cerințe

A. Criterii de eligibilitate

Pentru a fi considerați eligibili, candidații trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

- (i) un nivel de studii echivalent studiilor universitare definitive de cel puțin patru (4) ani, atestate printr-o diplomă în următoarele domenii: agronomie/științe agricole, nutriția animalelor, biochimie, biologie, chimie, ecotoxicologie, științele mediului, epidemiologie, microbiologia alimentelor, tehnologie alimentară, medicină umană, științele naturii, medicina muncii, farmacologie, farmacie, sănătate publică, toxicologie, medicină veterinară și în domenii adiacente;
- (ii) în plus față de cele de mai sus, cel puțin zece (10) ani de experiență profesională relevantă în domeniul de competență al grupului (grupurilor) ales(e), acumulată ulterior obținerii diplomei solicitate;
- (iii) cunoașterea foarte bună a limbii engleze ⁽²⁾;
- (iv) candidații trebuie să completeze declarația de interese inclusă în formularul de candidatură în mod detaliat, exact și complet ⁽³⁾. Vă rugăm să rețineți că necompletarea acestei părți a formularului în mod exact și complet va atrage respingerea candidaturii ⁽⁴⁾;
- (v) candidații trebuie să fie resortisanți ai unui stat membru al Uniunii Europene (UE) sau ai unei țări membre a Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) sau ai statelor candidate la UE. Pot candida și experți din țări terțe, dar vor fi avuți în vedere pentru a deveni membri ai Comitetului științific sau ai grupurilor științifice numai în cazul în care resortisanții țărilor din UE, AELS sau țările candidate la UE nu prezintă nivelul de competență cerut.

B. Criterii de selecție – Evaluare

Candidaturile care îndeplinesc cerințele de eligibilitate (a se vedea secțiunea 5.A) vor fi supuse unei evaluări comparative desfășurate de EFSA pe baza criteriilor de selecție de mai sus.

Candidaților li se recomandă cu insistență să completeze toate secțiunile formularului de candidatură cu informațiile și dovezile necesare, întrucât acestea vor constitui baza evaluării lor.

⁽¹⁾ Pentru mai multe informații, consultați: http://www.efsa.europa.eu/efsa_rep/repository/documents/Experts_compensation_guide.pdf

⁽²⁾ „Cunoașterea foarte bună” corespunde nivelului de competență B2 sau mai avansat (respectiv nivelurile C1 și C2), astfel cum se specifică în documentul de referință al Consiliului Europei privind Portofoliul lingvistic european („Cadru european comun de referință pentru limbi: învățare, predare, evaluare”). Pentru mai multe informații, consultați http://www.coe.int/T/DG4/Portfolio/?M=/main_pages/levels.html

⁽³⁾ Pentru orientări suplimentare cu privire la modalitatea de completare a declarației, consultați Documentul de orientare privind declarațiile de interese, disponibil pe site-ul EFSA, la adresa <http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/doiguide.pdf>

⁽⁴⁾ A se vedea secțiunea 8–*Independența și declarațiile de angajament și interes* din prezenta cerere.

Evaluarea tuturor candidaturilor considerate eligibile se va desfășura prin intermediul unui sistem de punctare de la 0 (zero) la 5 (cinci) pentru fiecare criteriu de selecție indicat mai jos. Pentru a reflecta importanța relativă a diferitelor criterii de selecție, se va atribui un coeficient de ponderare (pentru Comitetul științific sunt stabiliți coeficienți specifici). Fiecare candidatură va obține un punctaj total între 0 (zero) și 100 (o sută).

Vor fi examinate următoarele criterii de selecție:

- experiență în desfășurarea evaluărilor științifice ale riscurilor și/sau furnizarea de consultanță științifică în domenii legate de siguranța alimentară și siguranța hranei pentru animale, în domeniile de competență și expertiză ale Comitetului științific sau ale grupului științific preferat (pentru grupurile științifice maxim 25 de puncte din 100 – coeficient de ponderare 5; pentru Comitetul științific maxim 30 de puncte din 100 – coeficient de ponderare 6);
- excelență științifică dovedită într-unul sau, de preferință, mai multe domenii legate de cel acoperit de Comitetul științific sau grupul științific preferat (pentru grupurile științifice maxim 20 de puncte din 100 – coeficient de ponderare 4; pentru Comitetul științific maxim 15 puncte din 100 – coeficient de ponderare 3);
- experiență în evaluarea *inter pares* a lucrărilor și publicațiilor științifice în domeniile legate de cel acoperit de Comitetul științific sau grupul științific preferat (maxim 15 puncte din 100 – coeficient de ponderare 3);
- capacitatea de a analiza informații și dosare complexe, de multe ori acoperind o gamă largă de discipline și surse științifice, și de a întocmi proiecte de avize și rapoarte științifice (maxim 10 puncte din 100 – coeficient de ponderare 2);
- experiență profesională într-un mediu multidisciplinar, de preferință în context internațional (maxim 10 puncte din 100 – coeficient de ponderare 2);
- experiență în gestionare de proiect în legătură cu chestiunile științifice (maxim 10 puncte din 100 – coeficient de ponderare 2);
- abilități de comunicare dovedite, bazate pe experiența în învățământ, prezentări publice, participare activă la reuniuni, publicații (maxim 10 puncte din 100 – coeficient de ponderare 2).

Candidații pot fi avuți în vedere pentru a deveni membri ai Comitetului științific sau ai unui grup științific numai în cazul în care candidatura lor obține un punctaj mai mare decât pragul minim de 66 de puncte (din totalul de 100). EFSA își rezervă dreptul de a consulta terțe părți în ceea ce privește experiența profesională a candidaților în contextul candidaturii acestora.

În plus față de criteriile sus-menționate, declarația de interese anuală va fi examinată în conformitate cu Procedura EFSA de identificare și tratare a potențialelor conflicte de interese⁽¹⁾. Se va ține seama de dimensiunea oricărui potențial conflict de interese pentru a decide în privința continuării evaluării unui candidat.

Pentru mai multe informații privind selecția membrilor Comitetului științific și a grupurilor științifice, vă rugăm să consultați „Decision of the Executive Director concerning the selection of members of the Scientific Committee, Scientific Panels and external experts” (Decizia directorului executiv privind selecția membrilor Comitetului științific, ai grupurilor științifice, precum și a experților externi):

<http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/expertselection.pdf>

⁽¹⁾ Disponibilă pe site-ul EFSA, la <http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/doiconflicts.pdf>

6. Lista de rezervă și numirea

Candidații care îndeplinesc cerințele pentru a deveni membri ai oricărui grup științific sau ai Comitetului științific pot fi numiți membri pentru un mandat de trei ani, pe baza unei decizii a Consiliului de administrație EFSA, la propunerea directorului executiv al EFSA.

Înainte de a efectua numirea, EFSA își rezervă dreptul de a confrunta candidaturile solicitanților avuți în vedere pentru funcția de membru cu documentele și certificatele depuse, pentru a confirma exactitatea și eligibilitatea candidaturii.

Candidații care îndeplinesc cerințele pentru a deveni membri, dar care nu sunt numiți, pot fi înscrși pe lista de rezervă.

Candidații pot fi numiți, cu acordul lor prealabil, într-un grup științific chiar dacă nu au candidat în mod expres pentru funcția de membru în grupul respectiv. De asemenea, ei pot fi invitați să participe în calitate de experți externi la activitățile unui grup științific sau ale Comitetului științific sau la activitățile unuia dintre grupurile de lucru ale acestora.

Membrii Comitetului științific sau ai grupurilor științifice pot fi înlocuiți sau, în funcție de situație, numărul acestora poate crește. Înlocuitorii sau membrii noi vor fi selectați din lista de rezervă și vor fi propuși Consiliului de administrație de directorul executiv în urma consultării cu președintele Comitetului științific sau al grupului științific respectiv.

7. Baza de date a experților

Toți candidații eligibili vor fi invitați să solicite înscrierea în baza de date a experților EFSA.

Pentru mai multe informații privind baza de date a experților EFSA:

http://www.efsa.europa.eu/EFSA/AboutEfsa/WhoWeAre/efsa_locale-1178620753812_1178712806106.htm

8. Independența și declarațiile de angajament și interes

Membrii Comitetului științific și ai grupurilor științifice sunt numiți cu titlu personal. Candidații trebuie să prezinte o declarație conform căreia se angajează să acționeze independent de orice influență exterioară, precum și o declarație privind interesele care ar putea aduce atingere independenței acestora [a se vedea criteriul de eligibilitate (iv)]. Candidații răspund pentru conținutul declarației prezentate, care va fi evaluată de EFSA în conformitate cu Procedura EFSA de identificare și tratare a potențialelor conflicte de interes.

În continuare, sunt oferite câteva exemple privind ceea ce se consideră a fi un conflict de interes:

— Exemplul 1: un membru al unui grup științific deține participații la mai multe societăți producătoare sau distribuitoare de produse a căror siguranță este evaluată chiar de grupul/Comitetul științific respectiv.

— Exemplul 2: un membru al unui grup științific este angajat de o asociație de producători în calitate de consultant independent pentru a acorda consultanță științifică în ceea ce privește produsele a căror siguranță este evaluată chiar de grupul/Comitetul științific respectiv.

Pentru mai multe informații privind declarațiile de interes:

Politica EFSA privind declarațiile de interes:

<http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/doipolicy.pdf>

Document de orientare privind declarațiile de interes:
<http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/doiguide.pdf>

Procedura de identificare și tratare a potențialelor conflicte de interes:
<http://www.efsa.europa.eu/en/keydocs/docs/doiconflicts.pdf>

9. Egalitatea de șanse

EFSA depune toate eforturile pentru aplicarea principiilor egalității de tratament pe parcursul procedurilor sale.

10. Depunerea candidaturilor

Candidații sunt rugați să își depună candidatura, împreună cu declarația de interes, on-line prin intermediul site-ului EFSA: <http://www.efsa.europa.eu>

Candidaturile vor fi considerate admisibile numai dacă sunt depuse prin intermediul unui formular de candidatură on-line completat corect. Candidaturile trimise prin scrisoare recomandată vor fi acceptate în mod excepțional, în cazul unei defecțiuni majore a sistemului informatic on-line.

Candidaturile depuse prin poștă electronică nu vor fi acceptate.

Candidații sunt invitați să completeze formularul de candidatură în limba engleză pentru a facilita procedura de selecție.

Toți candidații vor fi informați prin poștă cu privire la rezultatul procesului de selecție.

Informațiile cu caracter personal pe care EFSA le solicită candidaților vor fi prelucrate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽¹⁾.

Prelucrarea datelor se efectuează în scopul gestionării candidaturilor pentru funcția de membru în Comitetul științific sau într-unul dintre grupurile științifice ale EFSA.

11. Data-limită de depunere a candidaturilor

Candidaturile trebuie depuse cel târziu până la **31 mai 2011 la miezul nopții** (ora locală, GMT + 1). Pentru candidaturile trimise prin scrisoare recomandată, data poștei va servi drept dovadă.

Vă rugăm să rețineți că, din cauza numărului mare de candidaturi pe care le primim, este posibil ca, la data-limită de depunere a candidaturilor, sistemul să întâmpine dificultăți în prelucrarea unor cantități mari de date. De aceea, recomandăm candidaților să își depună candidatura cu suficient timp înainte de data-limită.

Notă:

În cazul inconsecvenței sau discrepanței între versiunea în limba engleză și oricare dintre celelalte versiuni lingvistice ale prezentului document, versiunea în limba engleză va avea întâietate.

⁽¹⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII
COMERCIALE COMUNE

COMISIA EUROPEANĂ

Anunț privind măsurile antidumping în vigoare aplicabile importurilor în Uniune de cabluri de oțel originare, *inter alia*, din China, extinse asupra importurilor de cabluri de oțel expediate din Republica Coreea, declarate sau nu ca origine din această țară: modificarea adresei unei societăți exonerate de măsurile extinse

(2011/C 99/07)

Taxa antidumping în vigoare asupra importurilor de cabluri de oțel originare, *inter alia*, din China, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1858/2005 al Consiliului ⁽¹⁾, a fost extinsă la importurile de cabluri de oțel expediate din Republica Coreea, declarate sau nu ca origine din această țară, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 400/2010 al Consiliului ⁽²⁾ [denumit în continuare „Regulamentul (UE) nr. 400/2010”].

Bosung Wire Rope Co. Ltd, o societate cu sediul în Republica Coreea, ale cărei exporturi de cabluri de oțel către Uniune au fost exonerate de taxa antidumping extinsă în temeiul articolului 1 din Regulamentul (UE) nr. 400/2010, a informat Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) cu privire la schimbarea adresei sale de la 3 ianuarie 2011.

Societatea a susținut că schimbarea adresei nu afectează dreptul său de a beneficia de taxa antidumping individuală care îi este aplicată în condițiile adresei sale anterioare:

972-5 Songhyun-Ri
Jinrae-Myeun
Kimhae-Si
Gyeongsangnam-Do
DAEHANMINGUK/REPUBLIC OF KOREA

Societatea a prezentat dovezi suficiente ale faptului că schimbarea adresei se datorează spațiului insuficient de la fosta sa adresă.

Comisia a examinat informațiile furnizate și a ajuns la concluzia că schimbarea adresei nu afectează în niciun fel constatările Regulamentului (UE) nr. 400/2010. Prin urmare, trimiterea din articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 400/2010 la:

Bosung Wire Rope Co. Ltd
972-5 Songhyun-Ri
Jinrae-Myeun
Kimhae-Si
Gyeongsangnam-Do
DAEHANMINGUK/REPUBLIC OF KOREA

se interpretează ca trimitere la:

Bosung Wire Rope Co. Ltd
568 Yongdeok-ri
Hallim-myeon
Gimhae-si
Gyeongsangnam-do
621-872
DAEHANMINGUK/REPUBLIC OF KOREA

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2005, p. 1.

⁽²⁾ JO L 117, 11.5.2010, p. 1.

Codul adițional TARIC A969 se aplică pentru:

Bosung Wire Rope Co. Ltd
568 Yongdeok-ri
Hallim-myeon
Gimhae-si
Gyeongsangnam-do
621-872
DAEHANMINGUK/REPUBLIC OF KOREA

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

